
EVITA

ROBERT STIGWOOD
in association with
DAVID LAND, THE GWEN BURROWS ORGANISATION,
MICHAEL EDGLEY INTERNATIONAL
and
THE ADELAIDE FESTIVAL CENTRE TRUST

Κείμενο:
TIM RICE

Μουσική:
ANDREW LLOYD WEBBER

Ἀπόδοση:
ΜΑΡΙΟΣ ΠΛΩΡΙΤΗΣ

Σκηνοθεσία:
ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Μουσική ἐνορχήστρωση - διεύθυνση ὀρχήστρας:
ΜΙΧΑΛΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ

Σκηνικά - Κοστούμια - Σκηνική προσαρμογή:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ

Χορογραφία:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Μουσική διδασκαλία:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΝΑΚΑΚΗΣ

Μελέτη ἐγκατάστασης ἤχου:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ («Polysound Recording Studios»)

Βοηθός σκηνοθέτη:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΕΑΝΟΣ

Τεχνικοί σύμβουλοι ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΟΛΗ - ΤΟΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΚΟΣ

ΕΙΔΩΛΑ ΚΑΙ ΕΙΔΩΛΑ

ΓΙΑΤΙ ἕνα ἔργο γιά τήν Εὔα Περόν;

Πάρα πολλοί λαοί — κι ἰδιαίτερα ὁ ἑλληνικός — ἔχουν πεῖρα πικρή ἀπό διάφορες «πρῶτες κυρίες», ἐστεμμένες ἤ ὄχι, πού ἔπαιξαν λίγο ἤ πολύ ὀλέθριο ρόλο στήν πολιτική ζωή καί στή γενικότερη πορεία τοῦ τόπου τους. Τό ἐρώτημα, λοιπόν, ἡ ἀπορία γιά τή θεατροποίηση τῆς Εὔας Περόν, θά ἦταν δικαιολογημένα — ἄν ἡ «Ἐβίτα» περιοριζόταν σέ μιά σκηνική βιογραφία τῆς ἄλλοτε προεδρίνας τῆς Ἀργεντινῆς. Πολύ περισσότερο πού οἱ βιογραφίες αὐτές παίρνουν συχνά μορφή καί τόνους «ἁγιογραφίας».

Ἄλλη, ὅμως, εἶναι ἡ πρόθεση καί ἡ θέση τῶν δημιουργῶν αὐτοῦ τοῦ μουσικοῦ ἱλαροδράματος. Ἀντί νά μυθοποιοῦν τήν ἡρωΐδα τους, τήν ἀπομυθοποιοῦν. Ἀντί νά τήν ἁγιοποιοῦν, προσπαθοῦν ν' ἀπο-ἁγιοποιήσουν μιά γυναίκα πού ἑκατομμύρια συμπατριῶτες της τή θεωροῦν ἀκόμα «ἁγία».

ΦΥΣΙΚΑ, ὕλη καί βάση τῆς «ρόκ-ὄπερας» τῶν Τίμ Ράϊς καί Ἄντριου Λόϋντ Γουέμπερ εἶναι ἡ ἀληθινά «μυθιστορηματική» ζωή αὐτῆς τῆς «χαρισματικῆς» γυναίκας.

Γεννημένη τό 1919 στό Λός Τόλδος (ἕνα χωριό, κάπου 150 χιλιόμετρα δυτικά ἀπ' τό Μπουένος Ἄϋρες), νόθα, φτωχιά κι ἀπόκληρη, ἡ Εὔα Ντουάρτε δραπέτευσε στά 16 της χρόνια μέ τόν πρῶτο ἐραστή της στή μαγνητική πρωτεύουσα. Κι ἐκεῖ, ἔγινε γρήγορα στάρ τοῦ ραδιοφώνου καί τοῦ κινηματογράφου — μέ τή βοήθεια μιᾶς σειρᾶς ἐραστῶν, πού ἐναλάσσονταν ἀνάλογα μέ τή «χρησιμότητά» τους.

Οἱ φιλοδοξίες της, ὅμως, δέν περιορίστηκαν στόν «καλλιτεχνικό» τομέα. Ὅταν γνωρίστηκε (1944) μέ τόν συνταγματάρχη Χουάν Ντομίνγκο Περόν, ἀνακάλυψε τό πραγματικό της ταλέντο: τήν πολιτική ἤ, σωστότερα, τήν πολιτική δημαγωγία. Πού βρῆκε, ἄλλωστε, τό κατάλληλο ἔδαφος καί τόν κατάλληλο σύντροφο γιά νά θριαμβεύσει.

ΑΠΕΡΑΝΤΗ χώρα (20 φορές μεγαλύτερη ἀπ' τήν Ἑλλάδα), μέ ἀπέραντο πλοῦτο πού τοῦ χρωστάει τ' ὄνομά της (Argentina = ἀσημένια), ἡ «δημοκρατία» αὐτή δέν παραλλάζει ἀπ' τίς περισσότερες χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς: τεράστιοι φυσικοί πόροι καί δυνατότητες, καί τεράστιες κοινωνικές καί οἰκονομικές ἀνισότητες... μιά κρεολή ὀλιγαρχία (πού σχηματίστηκε ἀπ' τήν ἁρπαγή τῆς γῆς καί τῆς ἐξουσίας μετά τήν ἀνεξαρτησία τοῦ 1810), κι ἕνας λαός πού καταδυναστεύεται καί φυτοζωεῖ... ἕνας στρατός πού παίζει τό ρόλο «μαντρόσκυλου» τῆς ὀλιγαρχίας, καί μιά ἐκκλησία πού τή «δικαιώνει πνευματικά» ...ὑποτέλεια σέ ξένους νεο-ἀποικιοκράτες, καί ληστρική ἐκμετάλλευση ἀπό ξένα μονοπώλια... «Τόπο λεηλασίας» ὀνομάζουν τή χώρα τους οἱ ἴδιοι οἱ Ἀργεντινοί — πού δέν παύουν ν' ἀγωνίζονται, 170 χρόνια τώρα, γιά τό πιό δυσπρόσιτο ἀγαθό: τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνεξαρτησία τους.

Σ' ΑΥΤΗ τή λαχτάρα στηρίχτηκε ὁ «περονισμός». Γιός πλούσιας φεουδαρχικῆς οἰκογένειας, ὁ Περόν ἔγινε τό 1943 ἕνας ἀπ' τούς «ἰσχυρούς ἄντρες» τῆς χώρας του, ὅπου ἡ μεγαλύτερη πολιτική δύναμη εἶναι τά ὅπλα (ὅταν μάλιστα συνδέονται κατάλληλα μέ τό ντόπιο καί ξένο κεφάλαιο), καί ὅπου τά πραξικοπήματα καί οἱ δικτατορίες ἀποτελοῦν τήν πιό πάγια «πολιτική» διαδικασία.

Ὡστόσο, ὁ Περόν δέν περιορίστηκε νά γίνει ἕνας ἀκόμα δικτάτορας. «Προδίνοντας τήν τάξη του», στηρίχτηκε στίς ἐργατικές καί ἀγροτικές τάξεις, στούς πενόμενους καί καταπιεσμένους «ντεσκαμιζάδος», δημιούργησε «ἐργατικά σωματεῖα», σκόρπισε ἄφθονες παροχές στούς προλετάριους, στράφηκε κατά τῆς πλουτοκρατίας καί τῆς ξενοκρατίας, κήρυξε ἕναν «ἐθνικισμό» πού ἀναφτέρωσε τούς ταπεινωμένους συμπατριῶτες του. Ἔτσι, ἐκλέχτηκε μέ μεγάλη πλειοψηφία Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τό 1946 καί κυβέρνησε τή χώρα μιά ὁλόκληρη δεκαετία.

Στή διαμόρφωση καί τήν ἑδραίωση τοῦ «περονισμοῦ» ἔπαιξε ἀποφασιστικό ρόλο ἡ Εὔα. Ἄν ἐκεῖνος ἦταν δραπέτης τῆς «ἀριστοκρατικῆς» τάξης του, ἐκείνη ἦταν «εἰσβολέας τῆς λαϊκῆς τάξης στήν ἐξουσία». Κι ἔχοντας ρητορικές ἱκανότητες διόλου ἀμελητέες, μιλώντας τή γλώσσα τῶν «ταπεινῶν», διαθέτοντας ἀχτινοβολία καί μαγνητισμό, πολιτική διαίσθηση καί θάρρος, ἔγινε γρήγορα τό εἴδωλο ἑνός λαοῦ, πού (νόμισε πώς) βρῆκε στό πρόσωπό της τόν ἐκφραστή τῶν καημῶν του, τόν προστάτη του, τόν πρωτεργάτη τῆς «ἀναγέννησής» του. Ἡ Εὔα Περόν κατάλαβε πώς «ἡ Ἀργεντινή κυβερνιέται μέ τήν καρδιά, ὄχι μέ τό μυαλό», καί ἀξιοποίησε στό ἔπακρο αὐτή τή γνώση της καί τό δημεγερτικό ταλέντο της.

ΕΦΤΑ χρόνια κράτησε ἡ βασιλεία τῆς Ἐβίτα, πού λατρεύτηκε σάν «σωτήρας» καί σάν «ἁγία» ἀπ' τούς προλετάριους, ἀλλά πολεμήθηκε ἄγρια ἀπ' τήν «ἀριστοκρατία» καί τό στρατό: οἱ «εὐγενεῖς» μισοῦσαν τήν «παρείσακτη» πού «μόλυνε» τόν κόσμο τους κι ἔβαζε ἄγριο χέρι στά πλοῦτη τους· οἱ στρατιωτικοί δέν ἀνέχονταν μιά γυναίκα πού εἶχε εἰσχωρήσει στά «ἱερά καί τά ὅσια» τῶν ἐνόπλων καί τούς παραμέριζε ἀπ' τήν πολύφερνη ἐξουσία. Ἀλλά ἡ λαϊκή λατρεία γιά τήν Ἐβίτα κράτησε πέρα κι ἀπ' τόν πρόωρο θάνατό της, στά 33 της χρόνια ἀπό καρκίνο. Σήμερα ἀκόμα, ἡ στυγνή δικτατορία τῶν Βιντέλα καί Σία πού ἅρπαξε τήν Ἀρχή τό 1976, δέ μπόρεσε οὔτε τήν ἕλξη τοῦ περονισμοῦ νά ἐξουδετερώσει, οὔτε τό φωτοστέφανο τῆς Εὔας ν' ἀμαυρώσει.

Ὡστόσο, ἡ φιλολαϊκή, δημαγωγική πολιτεία τῶν Περόν εἶχε πολλαπλές δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στήν οἰκονομία τῶν χώρας: οἱ ἀλόγιστες παροχές καί σπατάλες, ἡ σκανδαλώδης συχνά διαχείριση τοῦ δημόσιου χρήματος, προκάλεσαν πληθωρισμό, πτώση τῆς παραγωγῆς, μεγάλα ἐλείμματα στόν προϋπολογισμό. Ἀπ' τήν ἄλλη, ἡ περονική δημοκρατία κατάτρεξε ἄγρια τούς ἀντιπάλους της, καί δέν ὑστέρησε ἀπ' τά ἀδελφά καθεστῶτα τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, σέ διώξεις, φυλακίσεις, ἐξορίες, φίμωση κάθε ἀντιπολιτευόμενου καί κάθε διαμαρτυρόμενου.

ΓΙΑ νά προβάλουν — παράλληλα μέ τήν ἱστορία τῆς Εὔας — αὐτό τό συνδυασμό «λαϊκισμοῦ» (populisme) καί αὐταρχισμοῦ, οἱ συγγραφεῖς τῆς «Ἐβίτα» εἶχαν μιά λαμπρή ἐπίνοια: ἀντιπαράθεσαν στό εἴδωλο τῆς «ἰδανικῆς πρώτης κυρίας», τό εἴδωλο τοῦ «ἰδανικοῦ ἐπαναστάτη», τόν Τσέ Γκεβάρα.

Τό εὕρημά τους δέν εἶναι ὁλότελα αὐθαίρετο. Ἀργεντινός κι ἐκεῖνος, ἦταν 17 χρονῶν ὅταν οἱ Περόν ἀναριχήθηκαν στήν ἐξουσία κι ἀντιτάχθηκε ἔντονα στό καθεστώς τους. Στίς νεανικές ἐμπειρίες του ἀπ' τήν περονική διακυβέρνηση βρισκόταν σίγουρα ὁ σπόρος τῆς κατοπινῆς ἐπαναστατικῆς δράσης του, στήν Κούβα κι ἀλλοῦ. Φυσικά, δέν ὑπάρχει καμιά ἔνδειξη πώς ὁ ἀληθινός Τσέ συνάντησε ποτέ τήν ἀληθινή Εὔα. Ἀλλά, στήν «Ἐβίτα», ὁ θρυλικός ἐπαναστάτης γίνεται ὁ «ἀντίλογος» τῆς ἡρωΐδας: παρατηρεῖ, σχολιάζει, σαρκάζει, φέρνει στό φῶς τίς σκοτεινές πλευρές τῆς «ἁγίας» καί τοῦ καθεστῶτος, τονίζει ἀκόμα τήν ἀφέλεια τῶν μαζῶν πού παρασύρονται καί παγιδεύονται ἀπό κάθε λογῆς «παράκλητους».

Ἔτσι, ἡ «Ἐβίτα» κάθε ἄλλο παρά μουσικοδραματικό ὑμνολόγιο μιᾶς «δυναμικῆς γυναίκας» εἶναι. Ἀλλά ἕνα πολιτικό ἔργο, πού προβάλλει βέβαια τή μορφή καί τίς ἱκανότητες μιᾶς ἰδιότυπης προσωπικότητας, ἀλλά καί φωτίζει τίς πολιτικο-κοινωνικές συνθῆκες τῆς ἀνόδου της, τόν τρόπο πού τίς ἐκμεταλλεύθηκε, τίς συνέπειες πού ἡ δράση της εἶχε.

Τό στόχο αὐτόν ὑπηρετεῖ ἡ μουσική καί ἡ γλώσσα τοῦ ἔργου. Λυρισμός καί εἰρωνεία, ὑμνωδία καί παρωδία, ρητορεία καί πεζολογία (ἀκόμα καί «βωμολοχία») ἐναλλάσσονται ὁλοένα, γιά νά δώσουν τό κλίμα τοῦ τόπου καί τῆς ἐποχῆς, τόν ἀπόηχο τῶν συγκρούσεων ἀνάμεσα στούς τρεῖς πρωταγωνιστές: τόν «πάντα εὐκολοπίστευτο καί πάντα προδομένο» λαό, τούς «λαϊκούς ἡγέτες» (Ἐβίτα, Περόν) πού τόν χρησιμοποιοῦν, καί τό λαϊκό κριτή - ἐπαναστάτη (Τσέ), πού βλέπει μακρύτερα ἀπ' τόν πρῶτο καί βαθύτερα τούς δεύτερους.

ΜΑΡΙΟΣ ΠΛΩΡΙΤΗΣ

Φωτογραφία: Ευσταθία Ναυπλιώτου - Άρης Τερζόπουλος

«Δέν κατάλαβα γιατί πρέπει νά υπάρχουν πλούσιοι, άφοϋ υπάρχουν φτωχοί, ούτε γιατί τό πάθος τών πλουσίων γιά περισσότερα άγαθά πρέπει νά είναι ή αιτία της φτώχιας τόσων ανθρώπων».

Εύα Περόν.

EVITA

1919 - Γέννηση της Εύας Ντουάρτε. Ή Μαρία Εύα Ντουάρτε γεννήθηκε στίς 17 Μαΐου 1919 στό Λός Τόλδος, ένα άδεντρο χωριό κάπου 150 μίλια δυτικά τοΰ Μπουένος "Αϊρες. Ό πατέρας της, Χουάν Ντουάρτε, ένας άρκετά εύπορος γαιοκτήμονας άπό κάποια γειτονική πόλη, άπέκτησε πέντε παιδιά μέ τή μητέρας της Εύας, τή Χουάνα Ίμπαργκουέν, τήν όποία καί ποτέ δέν παντρεύτηκε — γιατί είχε ήδη γυναίκα καί παιδιά.

1926 - Θάνατος τοΰ πατέρα της Εύας. Ό πατέρας της Εύας πέθανε όταν έκείνη ήταν μόλις 7 έτών. Τό γεγονός αύτό έπαιξε σημαντικό ρόλο στή ζωή της, όχι μόνο έπειδή ό θάνατός του χειροτέρεψε τήν οικονομική άθλιότητα της οικογένειάς της, άλλά κι έπειδή ή νόμιμη οικογένεια Ντουάρτε (συντηρητική καί μικροαστική) κατέβαλε κάθε προσπάθεια νά άγνοήσει τήν οικογένεια της Εύας καί νά τήν έμποδίσει νά παρευρεθεί άκόμα καί στήν κηδεία του. Οί εύϋπόληπτοι Ντουάρτε ούτε γύρισαν νά κοιτάξουν τή Χουάνα καί τά παιδιά της άπό έκείνη τή στιγμή. Ή Εύα ποτέ δέν συγχώρεσε τίς μεσαίες τάξεις. Τό γεγονός ότι ήταν νόθα καί τό μίσος της γιά έκείνους πού τήν ταπείνωσαν, θά τήν άκολουθοϋσε σ' όλη τή ζωή της.

«'Απ' τά χρόνια έκεΐνα κουβαλάω μέσα μου τή μνήμη μιάς άδικίας πού μ' έκανε νά έπαναστατώ, ξεσκίζοντας τό είναι μου».

Ε.Π.

1934 - Ή Εύα φτάνει στό Μπουένος "Αϊρες. Ώς τά 1934 ή οικονομική κατάσταση της οικογένειας της Εύας είχε καλυτερεύσει. Ή μητέρα της είχε κερδίσει τήν εύνοια ένός Ίταλοϋ έστιάτορα άπ' τό Χουνίν, καμμιά σαρανταριά χιλιόμετρα πιό πέρα, όπου καί μετακόμισε μέ τήν οικογένειά της. Στήν πανσιόν πού διηύθυνε ή μάνα της, γνώρισε ή Εύα στά 15 της τόν Άγκουστίν Μαγκάλντι, έναν έπαγγελματία τραγουδιστή καί κιθαρίστα πού έμφανιζόταν σ' ένα γειτονικό νυχτερινό κέντρο. "Υστερα άπό έναν σύντομο δεσμό μέ τόν Μαγκάλντι, κατόρθωσε νά τόν πείσει νά τήν πάρει μαζί του στό Μπουένος "Αϊρες, τήν πρωτεύουσα της Άργεντινής. Ή Εύα φιλοδοξοϋσε νά γίνει ήθοποιός, άλλά της πήρε καιρό γιά νά μπορέσει νά φτάσει κάπου. Σέ μιά άνδροκρατούμενη κοινωνία σάν της Άργεντινής, οί γυναίκες βρίσκονταν σέ μειονεκτική θέση. Ή Εύα έκανε τ' άδύνατα δυνατά γιά νά έκπληρώσει τ' όνειρό της. "Ομως, παρά τούς πολυάριθμους έραστές της (συχνά, άντρες μέ κάποια έπιρροή στόν κόσμο τοΰ θεάματος), τήν όμορφιά της καί τό σχετικό ταλέντο της, βρήκε τό δρόμο της γεμάτο έμπόδια. Στούς συνοδούς της φερόταν μέ κυνισμό κι αύτοί της τόν άνταπέδιδαν. Ό πρώτος σημαντικός ρόλος πού της δόθηκε ήταν σ' ένα ραδιοφωνικό θεατρικό έργο τό 1939.

1943 - Ἡ Εὔα σχετίζεται μέ τούς στρατιωτικούς κύκλους. Παρ' ὅλες τίς προσπάθειές της νά μπεῖ στόν κόσμο τοῦ κινηματογράφου, μόνο τά κέρδη της ἀπό τό ραδιόφωνο τῆς ἐπέτρεψαν νά νοικιάσει ἕνα διαμέρισμα σ' ἕνα ἀπό τά κομψά προάστεια τοῦ Μπουένος Ἄϊρες τό 1943 - τή χρονιά πού τήν ἐξουσία τῆς χώρας πῆρε στά χέρια του ὁ στρατός. Οἱ στρατιωτικοί ἦταν στά μέσα καί στά ἔξω, γι' αὐτό καί ἡ φιλόδοξη Εὔα ἔστρεψε τήν προσοχή της στόν συνταγματάρχη Ἴμπερτ, πού εἶχε διοριστεῖ Ὑπουργός Τηλεπικοινωνιῶν καί ἦταν ὑπεύθυνος γιά ὅλο τό ραδιοφωνικό δίκτυο. Μέ τή βοήθεια τοῦ Ἴμπερτ, ἔγινε τακτική θαμώνας τῶν στρατιωτικῶν κύκλων καί δέν ἄργησε νά καταλάβει ποιός στήν πραγματικότητα ἐξουσίαζε τήν Ἀργεντινή — ὄχι ὁ Πρόεδρος Ραμίρες ἀλλά μιά μικρή ὁμάδα Ἀξιωματικῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ξεχώριζε ὁ Συνταγματάρχης Χουάν Περόν, πού ἦταν ἤδη γνωστός σάν «Ἰσχυρός ἄνδρας».

Ἄν καί ἡ Εὔα προσπάθησε νά σβήσει κάθε ἴχνος ἀπό τό σκοτεινό παρελθόν της ὅταν ἀνέβηκε στήν ἐξουσία, ἦταν γεγονός ὅτι γιά τήν καλλιτεχνική καί κοινωνική της ἄνοδο χρησιμοποίησε τά σεξουαλικά της θέλγητρα μέ πολλή πονηριά. Ξεκίνησε ἀπ' τό μηδέν καί σκαρφάλωσε πρός τήν κορυφή, καί αὐτό ἡ «καλή κοινωνία» δέν τῆς ἐπέτρεψε ποτέ νά τό ξεχάσει.

1944 - Ἡ Εὔα καί ὁ Περόν ἑνώνονται. Δέν εἶναι ἀκριβῶς γνωστή ἡ «μοιραία» ἡμέρα πού ἡ Εὔα Ντουάρτε πρωτοσυνάντησε τόν Χουάν Περόν. Πολύ πιθανόν νά ἦταν ἡ 22 Ἰανουαρίου 1944 σέ μιά συναυλία πού δόθηκε στό Στάδιο τοῦ Λούνα Πάρκ στό Μπουένος Ἄϊρες γιά βοήθεια στά θύματα ἑνός καταστροφικοῦ σεισμοῦ. Ἄν ὁ σεισμός αὐτός ἦταν ἡ αἰτία πού ἔφερε κοντά δύο ἀπό τούς πιό φιλόδοξους ἀνθρώπους τῆς Ἀργεντινῆς, τότε οἱ δονήσεις του εἶναι αἰσθητές ἀκόμα καί σήμερα.

«Ὅλοι μας, ἤ σχεδόν ὅλοι, ἔχουμε κάποια συνταρακτική μέρα στή ζωή μας. Γιά μένα, ἡ μέρα αὐτή εἶναι ἐκείνη πού ἡ ζωή μου ἦρθε νά συναντήσει τή ζωή τοῦ Περόν».

Ὁ Χουάν Περόν γεννήθηκε στίς 8 Ὀκτωβρίου 1895 καί μπῆκε στή Στρατιωτική Ἀκαδημία τό 1911. Στά 20 του χρόνια, εἶχε προαχθεῖ στό βαθμό τοῦ Ὑπολοχαγοῦ. Παντρεύτηκε μιά γειτόνισσά του δασκάλα καί ὅταν αὐτή πέθανε τό 1938, συγκέντρωσε τήν προσοχή του στήν στρατιωτική του καρριέρα. Πρίν ἀπό τόν πόλεμο, ταξίδεψε πολύ στήν Εὐρώπη, παρατηρώντας τίς «κοινωνικές μεταρρυθμίσεις» καί τό εἴδωλό του, τόν Μουσσολίνι, νά ἀγορεύει στά πλήθη. Τό 1943 ἦταν πιά συνταγματάρχης καί σημαντικό στέλεχος τῆς στρατιωτικῆς ὁμάδας πού ἀνέτρεψε τήν κυβέρνηση.

Ἐνῶ ὁ ὑπόλοιπος κόσμος μαχόταν ἕναν ἀδυσώπητο πόλεμο, ἡ Ἀργεντινή παρέμενε οὐδέτερη κι εὐημεροῦσε. Εἶχε ὅμως ἀρχίσει νά φυσάει ὁ ἄνεμος τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Τό πρῶτο ἀξίωμα πού πῆρε ὁ Περόν στή στρατιωτική κυβέρνηση ἦταν τό Ὑπουργεῖο Πολέμου. Ἀργότερα ἀνέλαβε Ὑπουργός Ἐργασίας, θέση πού τοῦ ἔδωσε τό κλειδί τῆς τελικῆς του δύναμης.

Προτοῦ ἀρχίσει νά ξεφτίζει ἡ ἀρχική του λαχτάρα γιά τή ζωηρή ἠθοποιό, ὁ Περόν κατάλαβε πώς ἡ Εὔα εἶχε πολλά περισσότερα νά τοῦ προσφέρει παρά ὁποια ἄλλη ἀπ' τίς πολυάριθμες προηγούμενες ἐρωμένες του. Στό πρόσωπο πάλι τοῦ Περόν, ἑνός ἀνερχόμενου πολιτικοῦ ἄστρου, ἡ Εὔα βρῆκε ἐκεῖνο πού γύρευε. Ἦταν ψηλός καί μελαχροινός, λαμπερός μέσ' τή στρατιωτική του στολή, μέ τό χαμόγελο στά χείλη. Ἡ Εὔα πάντοτε ἐξεδήλωνε μιά παθολογική ἀγάπη γιά τόν Περόν κι αὐτός θά «αἰχμαλωτίστηκε» ἀπ' τά νιάτα της καί τήν ὀμορφιά της. Ὁ ἰσχυρότερός τους ὅμως δεσμός ὑπῆρξε ἡ ἀμοιβαία τους φανατική φιλοδοξία. Εἶχε ἀνάγκη ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο. Μέσω τοῦ Περόν, ἑνός ἄνδρα ποτισμένου μέ ἀνέλεητη ἐνέργεια, ἡ Εὔα θά μποροῦσε νά πραγματοποιήσει τ' ὄνειρο τῆς παντοδυναμίας της. Ἡ Εὔα ἐνθάρρυνε τόν Περόν στό κάθε του βῆμα, ὥσπου στό τέλος τοῦ ἔγινε ἀπαραίτητη. Ἔφτασε μάλιστα στό σημεῖο, ἡ δημοτικότητά της νά ξεπεράσει τή δική του.

Μέ τό σμίξιμό τους, ἡ καρριέρα τῆς Εὔας πῆρε ἀστραπιαία ἄνοδο. Διευθυντές ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καί παραγωγοί κινηματογράφου ξεφύτρωσαν ξαφνικά ἀπό παντοῦ, προσφέροντας δουλειά — καί μάλιστα καλοπληρωμένη — στή στενή φίλη τοῦ Συνταγματάρχη Περόν.

«Μοῦ ἔδωσε θάρρος (ὁ Περόν) στό ἀνέβασμά μου. Μέ ξεχώρισε μέσα ἀπό ἕνα σμάρι σπουργίτια... Κράταγα τή λάμπα πού 'φεγγε τίς νύχτες του, ζεσταίνοντάς τον ὅσο μποροῦσα, σκεπάζοντας τούς ὤμους του μέ τήν ἀγάπη μου καί τήν πίστη μου».

Ε.Π.

Στά 1944 ὅμως, ἡ Ἀργεντινή βρισκόταν σέ κατάσταση μεγάλης ἀναστάτωσης. Ἡ κυβέρνηση καί ἡ οἰκονομία τῆς χώρας ἦσαν πιό ἀσταθεῖς παρά ποτέ ἄλλοτε. Ὁ Περόν καί ἡ Εὔα γρήγορα κατάλαβαν ὅτι γιά νά μπορέσει νά ἐπιβιώσει τό καθεστώς, ἔπρεπε νά ἀναζητηθεῖ βοήθεια ἔξω ἀπό τό στρατιωτικό κύκλωμα. Ἄρχισαν σιγά-σιγά νά κερδίζουν τήν ἐμπιστοσύνη μιᾶς ἀστείρευτης κι ἀνεκμετάλλευτης πηγῆς ἐνέργειας — τῶν ἐργατῶν καί τῶν συνδικάτων. Οἱ «ντεσκαμιζάδος» («αὐτοί πού δέν φορᾶνε πουκάμισο») — ὑβριστικό ἀρχικά ἐπίθετο γιά τούς φτωχούς ἐργάτες, πού ἀργότερα ἡ Εὔα τό ἀνύψωσε σέ ἔνδοξο τίτλο — ἄρχισαν νά βλέπουν τόν Περόν, τόν Ὑπουργό Ἐργασίας, σάν τόν μόνο ἄνθρωπο μέσα στήν κυβέρνηση πού πραγματικά τούς ἐκπροσωποῦσε.

1945 - Ἀντιμαχόμενες δυνάμεις μέσα στό στρατιωτικό καθεστώς. Μέ τό τέλος τοῦ πολέμου, ὁ Περόν ἦταν ὄχι μόνο Ὑπουργός Ἐργασίας, ἀλλά κι Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβέρνησης καί Ὑπουργός Πολέμου. Ὁ Πρόεδρος Ραμίρες βρισκόταν σέ ἐξαιρετικά ἀδύναμη θέση, γιατί ἡ κυβέρνηση εἶχε ἀποτύχει νά βελτιώσει τήν κοινωνική καί οἰκονομική κατάσταση τῆς Ἀργεντινῆς. Τόν Σεπτέμβριο ἔγινε μία τεράστια διαδήλωση διαμαρτυρίας καί οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Περόν στό στρατό, φοβούμενοι τή δύναμή του πού συνεχῶς αὔξανε, ἐκμεταλλεύτη-

καν τό γεγονός καί τόν κατηγόρησαν σάν προσωπικά ὑπεύθυνο γιά τήν ἀποτυχία τοῦ καθεστῶτος. Προσπάθησαν ἀκόμα καί τήν Εὔα νά ἐξουδετερώσουν, γιατί ἡ ἐπιρροή της στά πολιτικά θέματα εἶχε αὐξηθεῖ μέ τόν διορισμό (ἀπό τόν Περόν) φίλων καί συγγενῶν της σέ κυβερνητικές θέσεις. Στίς 10 Ὀκτωβρίου ὁ Περόν παραιτήθηκε ἀπ' ὅλα τά ἀξιώματά του (μιά ἔξυπνη καί διπλωματική κίνηση ἤ δειλία μπρός στούς κινδύνους;) καί συνελήφθη.

17 Ὀκτωβρίου 1945 - Ἡ μεγάλη μέρα τῶν Περόν. Τίς ἑπόμενες ἑπτά ἡμέρες, ἡ Εὔα ἀνάπτυξε πρωτοφανή δραστηριότητα, προσπαθώντας νά συγκεντρώσει τήν ὑποστήριξη ὅσο περισσοτέρων ἐργατῶν γινόταν. Ἐπισκέφτηκε ἐργοστάσια, ναυπηγεῖα καί γραφεῖα συνδικάτων, ἀπαιτώντας συμπαράσταση γιά τόν ἄνθρωπο πού ζοῦσε καί δροῦσε γιά τά συμφέροντα τῶν «ντεσκαμιζάδος» καί μόνο, καί πού τώρα ὑπέφερε γι' αὐτούς.

«Ρίχτηκα στούς δρόμους, ψάχνοντας γιά φίλους πού θά μποροῦσαν ἀκόμα νά τόν βοηθήσουν».

Ε.Π.

Στίς 17 Ὀκτωβρίου, πάνω ἀπό μισό ἑκατομμύριο ἐργάτες ξεχύθηκαν στήν κεντρική πλατεῖα τῆς πρωτεύουσας, τήν Πλάζα ντέ Μάγιο, καί ἄρχισαν νά οὐρλιάζουν ὑπέρ τοῦ Περόν. Ἡ κυβέρνηση δέν εἶχε ἄλλη ἐκλογή παρά νά τόν ἀφήσει ἀμέσως ἐλεύθερο. Ἔφτασε μάλιστα στό σημεῖο νά ἀνακοινώσει ὅτι δέν τόν εἶχε κάν ποτέ συλλάβει. Στό μπαλκόνι τοῦ Προεδρικοῦ Ἀνακτόρου, τήν «Κάζα Ροζάδα», ὁ Πρόεδρος ἀγκάλιασε τόν Περόν, ὁ ὁποῖος στή συνέχεια ἔβγαλε ἕναν συγκινητικό λόγο πρός τιμήν τῶν «ντεσκαμιζάδος» πού τόν εἶχαν βοηθήσει. Ἀπό τότε, ἡ 17 Ὀκτωβρίου ἦταν μιά μέρα ἱερή στό ἡμερολόγιο τῶν Περονιστῶν.

1945/46 - Ὁ Περόν καί ἡ Εὔα παντρεύονται - Ὁ Περόν ἐκλέγεται Πρόεδρος. Στίς 21 Ὀκτωβρίου τό ζεῦγος τελεῖ ἐπίσημα τούς γάμους του καί μόλις πέντε μῆνες ἀργότερα, στίς 26 Φεβρουαρίου 1946, ὁ Χουάν Περόν ἐκλέγεται Πρόεδρος τῆς Ἀργεντινῆς μέ μεγάλη πλειοψηφία.

«Παντρευτήκαμε γιατί ἀγαπιόμαστε καί ἀγαπιόμαστε ἐπειδή ἀγαπούσαμε τό ἴδιο πράγμα. Μέ τόν δικό μας τρόπο ὁ καθένας, θέλαμε καί οἱ δύο νά κάνουμε τό ἴδιο πράγμα... ἐκεῖνος μέ τήν ἐξυπνάδα του κι ἐγώ μέ τήν καρδιά μου... ἐκεῖνος ἦταν ὁ δάσκαλος κι ἐγώ ἡ μαθήτρια».

Ε.Π.

Ἡ Εὔα Περόν ἦταν πιά ἡ Πρώτη Κυρία τῆς πατρίδας της καί φυσικά, ἀπαρνήθηκε τήν καρριέρα τῆς ἠθοποιοῦ. Τώρα βρισκόταν πάνω σέ μιά πολύ μεγαλύτερη σκηνή γιά νά ἐκδηλώσει τό ταλέντο της. Ἡ Εὔα ποτέ δέν διανοήθηκε νά παίξει τόν πατροπαράδοτο ρόλο τῆς συζύγου τοῦ Προέδρου. Ὁ Περόν ἔδωσε στή γυναίκα του γραφεῖο στή Γραμματεία Ἐργασίας, ὅπου ἐκείνη ἀφοσιώθηκε στή διοίκηση καί τόν ἔλεγχο τῶν συνδικάτων. Ἐργάστηκε ἀκαταπόνητα καί μέ ἐπιτυχία γιά τά δικαιώματα τῆς γυναίκας καί ἕνας ἀπό τούς πιό ἀξιέπαινους θριάμβους τῆς καρριέρας της ἦταν ἡ θέσπιση τοῦ νόμου, στά 1947, πού ἔδινε δικαίωμα ψήφου στίς γυναῖκες.

Ὁ τομέας τῶν δημόσιων σχέσεων ἦταν τό στοιχεῖο της. Στούς ὑποστηρικτές της τῆς ἐργατικῆς τάξης ἔλεγε πάντα πώς εἶχε ἁρπάξει τά πλούτη τῆς ὀλιγαρχίας γιά νά τούς τά δώσει καί πώς κάποια μέρα, πολύ σύντομα, θά κληρονομοῦσαν αὐτοί τούς θησαυρούς τῶν «ἀριστοκρατῶν». Ἐνῶ ἡ παλιά τάξη καί οἱ στρατιωτικοί τήν μισοῦσαν, γιά τούς ἁπλούς ἀνθρώπους ἦταν ἕνα εἴδωλο, ἕνας «δικός τους ἄνθρωπος. Τώρα οἱ «ξεπουκαμίσωτοι» ὀπαδοί της τήν ἀποκαλοῦσαν τρυφερά «Ἐβίτα» (μικρή Εὔα).

1947 - Ταξίδι τῆς Εὔας στήν Εὐρώπη. Στά μέσα τοῦ 1947 ἡ Εὔα ἔκανε ἕνα πολυδάπανο ταξίδι στήν Εὐρώπη — «τόν Γῦρο τοῦ Οὐράνιου Τόξου». Καί οἱ δύο Περόν εἶδαν σ' αὐτό τό ταξίδι τήν εὐκαιρία νά κερδίσουν τήν ὑπόληψη τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου, νά θάψουν τίς σχέσεις μεταξύ Ναζιστικῆς Γερμανίας καί Ἀργεντινῆς καί νά ξανανοίξουν τίς Εὐρωπαϊκές ἀγορές γιά τά κρέατα καί σιτηρά τῆς πατρίδας τους. Τεράστια χρηματικά ποσά σπαταλήθηκαν γιά κάθε βῆμα τοῦ γύρου τῆς Εὔας, μέ ἀποτελέσματα ὅμως μᾶλλον συγκεχυμένα. Στήν Ἰσπανία, ἡ φασιστική κυβέρνηση τοῦ Φράνκο ὑποδέχτηκε τήν Εὔα μέ τιμές κι αὐτή γοήτευσε τά πλήθη.

Στήν Ἰταλία ὅμως, παρ' ὅλο πού τήν δέχτηκε ὁ Πάπας, ἡ Εὔα σοκαρίστηκε πολύ ὅταν ὁ κόσμος στούς δρόμους τήν ἀποκάλεσε «πόρνη». Στή Γαλλία, τήν ὑποδέχτηκαν μέ εὐγένεια — ἀλλά καί ψυχρότητα — καί ἀφοῦ δέν κατόρθωσε νά πάρει ἐπίσημη πρόσκληση, ἐγκατέλειψε τά σχέδιά της νά ἐπισκεφτεῖ τήν Ἀγγλία. Ὁ τελευταῖος της σταθμός ἦταν ἡ Ἑλβετία (κυρίως γιά προσωπικούς τραπεζικούς λόγους). Ὕστερα, γύρισε στή χώρα της ὅπου τῆς ἐπιφυλάχτηκε θερμή ὑποδοχή.

Τό ταξίδι της κράτησε δύο μῆνες καί ἔγινε μέ κάθε μεγαλοπρέπεια. Ἡ Εὔα ταξίδευε μέ ἀκριβοπληρωμένη συνοδεία καί ἡ πολυτελέστατη γκαρνταρόμπα της τῆς ἐπέτρεπε ν' ἀλλάζει ἐμφάνιση 3-4 φορές τήν ἡμέρα. Τό πάθος της γιά τά ροῦχα, τίς γοῦνες καί τά κοσμήματα ἦταν πασίγνωστο. Συνήθιζε ν' ἀγοράζει ὁλόκληρη τήν «κολλεξιόν» ἀπ' τούς Γαλλικούς οἴκους μόδας καί λάτρευε τίς γοῦνες τόσο πολύ, πού μιά μέρα φόρεσε μιά κάπα ἀπό ἀλεποῦ μέσ' τό λιοπύρι τῆς Ρώμης. Ὅσοι τήν γνώριζαν, δέν ἔπαυαν νά θαυμάζουν τό μέγεθος καί τήν ποικιλία τῶν κοσμημάτων πού ἀποτελοῦσαν τήν σπάνια συλλογή της. Ἀκόμα κι ὅταν ἀργότερα, τό ντύσιμο της ἔπαψε νά εἶναι τόσο φανταχτερό, τά κοσμήματα μέ τά ὁποῖα τό συνόδευε, ἐξακολουθοῦσαν νά εἶναι θαυμάσια. Δέν ἦταν μόνο ὡραιότατα, ἀλλά καί μιά γερή ἐπένδυση.

1947-1952 - Τό «Ἵδρυμα Εὔα Περόν». Γιά νά γιορτάσει τήν ἐπιστροφή στήν πατρίδα της, ἡ Εὔα ἵδρυσε μιά ἀπό τίς πιό ἀλλόκοτες ὀργανώσεις κάθε καιροῦ καί τόπου — τό Ἵδρυμα Εὔα Περόν.

«Γνωρίζω πόσο τραγική ζωή περνοῦν οἱ φτωχοί, αὐτά τά θύματα τῶν πλούσιων καί παντοδύναμων ἐκμεταλλευτῶν τοῦ λαοῦ... ἑκατοντάδες ψυχές τσακισμένες ἀπό τόν ἐγωϊσμό τῶν συνανθρώπων τους, παρελαύνουν μπροστά μου κάθε ἀπόγευμα στό γραφεῖο μου».

Ε.Π.

Τό Ἵδρυμα ἔγινε ἀρχικά ἀπό ἕνα πεῖσμα. Οἱ πανίσχυρες κυρίες τοῦ κατεστημένου τῆς Ἀργεντινῆς ἀντιμετώπισαν μέ καταφρόνια τήν πρόταση τῆς Εὔας νά θέσουν ὑπό τήν κηδεμονία της τήν Φιλανθρωπική τους Ἑταιρία (θέση πού ἀπό παράδοση ἀνῆκε στή σύζυγο τοῦ Προέδρου). Τότε ἡ Εὔα γιά νά τίς ἐκδικηθεῖ, δημιούργησε ἕναν ὀργανισμό πού θά ἐπεσκίαζε ὁποιαδήποτε ἄλλη φιλανθρωπική ὀργάνωση τῆς Ἀργεντινῆς, ἀκόμα καί πολλῶν ἄλλων κρατῶν τοῦ κόσμου. Μέχρι τό 1952, τό ἐτήσιο εἰσόδημα τοῦ Ἱδρύματος ὑπολογιζόταν στό ἕνα τρίτο τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς τάξεως τοῦ ἑνός ἑκατομμύριου δολλαρίων.

Τό χρῆμα πού ἔρρεε στά ταμεῖα τοῦ Ἱδρύματος προερχόταν ἀπό διάφορες πηγές. Ὑπῆρχε ὅμως ἕνα στοιχεῖο ἐξαναγκασμοῦ στήν ὅλη ὑπόθεση. Ἄν μία ἑταιρία ἀρνιόταν νά ἀνταποκριθεῖ στήν προτεινόμενη (ἀπό τήν Εὔα) «δωρεά» ἤ ἔκανε τήν κουταμάρα νά στείλει χαμηλότερα ποσά, βρισκόταν τήν ἑπομένη στό δρόμο ἤ ἀκόμη καί ἔξω ἀπό τή χώρα!

Τό Ἵδρυμα δέν πλήρωνε φόρους, εἰσέπραττε τό ἕνα πέμπτο ἀπό τά κέρδη τοῦ ἐθνικοῦ λαχείου, ἀποσποῦσε τάχα «ἑκούσιες» εἰσφορές ἀπό τά σωματεῖα, τίς μεγάλες ἐπιχειρήσεις καί τό χρηματιστήριο. Ὅλες οἱ καλές πράξεις δημοσιεύονταν στόν τύπο πού ἐλεγχόταν ἀπό τόν Περόν — ὅσοι δέχονταν τήν εὔνοια τοῦ Ἱδρύματος, ὑμνοῦσαν τή γενναιοδωρία του. Κανείς δέν ἔμαθε ποτέ τί ποσοστό ἀπό τά τεράστια

FUNDACION EVA PERON

κέρδη τοῦ Ἱδρύματος [illegible] στούς προσωπικούς λογαριασμούς τῶν Περόν στίς τράπεζες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τό μόνο πού μπορεῖ νά πεῖ κανείς εἶναι ὅτι ἐλάχιστα πρόσφερε τό Ἵδρυμα στήν Ἀργεντινή. Χτίστηκαν βέβαια πολλά σχολεῖα, νοσοκομεῖα, κλινικές, ἀκόμα καί κατασκηνώσεις μέ τά λεφτά του, ἀλλά ζήτημα εἶναι ἄν χρησιμοποιήθηκε κανένα ἀπ' αὐτά. Φτιάχτηκαν μόνο καί μόνο γιά νά ἐντυπωσιάζουν τούς ξένους ἐπισκέπτες, ἰδιαίτερα τούς δημοσιογράφους.

«Τίς δωρεές τίς φροντίζω πάνω κι ἀπό τήν ἴδια μου τή ζωή... κι ἔδωσα τό λόγο μου ὅτι τό Ἵδρυμα θά χειρίζεται τά κεφάλαιά του κατά τέτοιο φανερό τρόπο πού νά μήν ἐπιτρέψει τήν παραμικρή ἀμφιβολία γιά τίς προθέσεις του».

Ε.Π.

Πολλοί ἄνθρωποι πού εἶχαν ἀνάγκη, εὐεργετήθηκαν ἀπό τά δῶρα τοῦ Ἱδρύματος, οἱ περισσότεροι ὅμως ἀπ' αὐτούς ἦσαν βαλτοί γιά νά τραβήξουν τήν προσοχή τοῦ κόσμου στίς ἀγαθοεργίες τῆς Εὔας Περόν. Τό πέταγμα χρημάτων στούς δρόμους καί ὅλες οἱ ἄλλες θεαματικές πράξεις φιλανθρωπίας, δέν θά μποροῦσαν ποτέ νά θεωρηθοῦν ἀποτελεσματικό σύστημα Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

Μέ τό ξεκίνημα τῆς δεκαετίας τοῦ 1950, ἀκόμα καί ἡ ἱκανότητα αὐτοδιαφήμισης τῶν Περόν δέν μποροῦσε νά κρύψει τό γεγονός ὅτι τό κράτος βρισκόταν σέ διάλυση. Πίσω ἀπό τή φαντασμαγορική βιτρίνα, τό δυναμισμό, τήν κοινωνική δικαιοσύνη καί τή δημόσια λατρεία τῆς Εὔας, τό ἄρρωστο κράτος ψυχορραγοῦσε. Οἱ Περόν εἶχαν φέρει τήν οἰκονομία στά πρόθυρα τῆς καταστροφῆς. Οἱ ἀπερίσκεπτες σπατάλες τους, εἶχαν βουλιάξει τήν Ἀργεντινή στά χρέη. Εἶχαν ὑπερεκβιομηχανιοποιήσει μιά κατά βάθος ἀγροτική χώρα, παραμελώντας τήν πανάρχαιη πηγή πλούτου τῆς Ἀργεντινῆς — τή γεωργία — σέ τέτοιο βαθμό πού τό κρέας ἄρχισαν νά τό μοιράζουν μέ δελτίο. Μεταξύ 1946-1951, ὁ πληθωρισμός ἔριξε τό πέζο στό μισό τῆς ἀξίας του. Ἡ Εὔα καί ὁ Περόν σιγά-σιγά χάνουν ἔδαφος, ἀκόμα καί τήν ὑποστήριξη ἀνθρώπων πού τούς εἶχαν σταθεῖ ἀκλόνητα στό πλευρό τους. Τό καθεστώς χρησιμοποιεῖ δόλια μέσα γιά ν' ἀποστομώσει τούς ἀντιφρονοῦντες καί δίπλα στήν εἰκόνα τῆς «Ἁγίας Ἐβίτας» βλέπουμε νά ὀρθώνεται ἐκείνη τῆς «γυναίκας μέ τό τσεκούρι».

1951 - Ἡ Εὔα Ἀντιπρόεδρος. Τό 1951, ἡ Εὔα ἀνήγγειλε τήν πρόθεσή της νά βάλει ὑποψηφιότητα γιά Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβέρνησης μέ τήν παράταξη τοῦ Περόν στίς ἐκλογές τοῦ Νοεμβρίου. Ἀπό τή θέση τῆς Ἀντιπροέδρου ἡ Εὔα πίστευε πώς θά μποροῦσε ν' ἀποστρέψει τήν προσοχή τοῦ κόσμου ἀπό τή δεινή πραγματικότητα τῆς χώρας. Σίγουρα θά κατόρθωνε νά τούς πείσει πώς ἡ ἐκλογή τῆς ἀγαπημένης τους Ἐβίτας σέ κυβερνητική θέση θά τῆς ἔδινε τήν ἀπαραίτητη δύναμη γιά ν' ἀποτελειώσει τό λαμπρό ἔργο πού εἶχε ξεκινήσει γιά λογαριασμό τους καί πού ὡς τώρα εἶχε παρεμποδιστεῖ ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ Εὔα δέν κατεῖχε τήν κατάλληλη θέση γιά νά τό ὁλοκληρώσει.

1951 - Ἡ Εὔα ἐγχειρίζεται. Ἀλλά τά μεγαλεπήβολα σχέδια τῆς Εὔας ματαιώθηκαν γιά δύο λόγους. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, γιατί ὑποτίμησε τήν ἀντιπολίτευση τῶν στρατηγῶν πάνω στούς ὁποίους στηριζόταν ὁ Περόν γιά νά κυβερνήσει. Ἦταν ἄκαμπτοι στή γνώμη τους ὅτι ἡ Εὔα δέν ἔπρεπε νά πάρει αὐτό τό χρῖσμα. Ἄν πέθαινε ὁ Περόν, ἡ Εὔα θά γινόταν Πρόεδρος κι ἑπομένως ἀρχιστράτηγος τοῦ κράτους — πράγμα ἀδιανόητο. Οὔτε ἡ ὑποστήριξη τῶν «ξεπουκαμίσωτων» δέν μπόρεσε νά μεταπείσει τούς στρατιωτικούς. Ὁ δεύτερος λόγος ἦταν ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας της.

Τό βράδυ τῆς 31ης Αὐγούστου, ἡ Εὔα ἔκανε ἕνα αἰφνιδιαστικό διάγγελμα στό ραδιοφωνικό ἐθνικό δίκτυο. Μέ φωνή πνιγμένη ἀπό τή συγκίνηση, ἀνήγγειλε τήν ἀπόφασή της ν' ἀρνηθεῖ τό χρῖσμα. Ἡ ἀπομάκρυνσή της ἀπό τήν προεκλογική ἐκστρατεία καί ἡ ἀρρώστια της (πού στήν ἀρχή πιστεύτηκε ὅτι ἦταν ἁπλή ἀναιμία), ἐνθάρρυνε τούς ἀντιπάλους της, ἀλλά ἀργότερα ἀποδείχτηκε πώς ἦταν τό πιό ἰσχυρό ὅπλο στά χέρια τοῦ Περόν. Σάν ὑποψήφια, ἡ Εὔα εἶχε διασπαστική ἐπιρροή στό κόμμα. Σάν ἄρρωστη, ὅμως, ἔγινε τό ἐπίκεντρο ἑνός συγκινητικοῦ ἐνδιαφέροντος. Στίς 17 Ὀκτωβρίου, «Ἡμέρας Πίστης καί Ἀφοσίωσης», παρ' ὅλη τήν ἀπελπιστική της κατάσταση, ἡ Εὔα, κάτισχνη καί χλωμή, ἐμφανίστηκε στό μπαλκόνι τῆς «Κάζα Ροζάδα» γιά νά μιλήσει στό ἀπέραντο πλῆθος. Ἦταν μία ἀπό τίς τελευταῖες δημόσιες ἐμφανίσεις της. Τρεῖς βδομάδες ἀργότερα, κάτω ἀπό συνθῆκες σχεδόν ἀπίστευτης μυστικότητας, ἐγχειρίστηκε γιά καρκίνο τῆς μήτρας.

Στίς 11 Νοεμβρίου, ὁ Περόν ἐκλέχτηκε Πρόεδρος γιά δεύτερη χρονική περίοδο.

1952 - Οἱ τελευταῖες μέρες τῆς Εὔας.
Ὅταν πιά βρισκόταν στό χεῖλος τοῦ τάφου, ἡ Εὔα ἔγινε στόχος ὄχι μόνο τοῦ δημόσιου θαυμασμοῦ ἀλλά καί ἀληθινῆς «θεοποίησης». Ὁ Περόν εἶχε ἤδη ἀναγγείλει ὅτι, ἀπό τότε, ἡ 17η Ὀκτωβρίου θά γιορταζόταν σάν Μέρα τῆς Ἁγίας Ἐβίτας. Ὅποια τιμή μποροῦσε νά φανταστεῖ κανείς, ἀποδόθηκε στήν Εὔα τούς τελευταίους ἐκείνους μαρτυρικούς μῆνες τῆς ζωῆς της. Στίς 4 Ἰουνίου 1952, πού ὁ Περόν ὁρκίστηκε Πρόεδρος γιά τή νέα του θητεία, ἡ Εὔα ἔκανε τήν τελευταία της δημόσια ἐμφάνιση. Τήν ἴδια ἐκείνη μέρα, ἡ Εὔα κατέρρευσε στήν «Κάζα Ροζάδα». Ἀπό τότε δέν τήν ξανάδαν πιά οἱ «ξεπουκαμίσωτοί» της.

- 1952 - Ὁ θάνατος τῆς Εὔας Περόν. Ἡ Εὔα πέθανε στίς 8:25 μ.μ. τῆς 26ης Ἰουλίου 1952. Ὁ θρῆνος τοῦ κόσμου δέν εἶχε ὅρια. Τό ἐπίσημο πένθος ἦταν τεράστιο καί παρατεταμένο. Ἡ Εὔα ἦταν μόλις 33 χρονῶν.

«Ἴσως μιά μέρα, ὅταν θἄχω γιά πάντα φύγει, κάποιος θά πεῖ γιά μένα αὐτό πού τόσα παιδιά συνηθίζουν νά λένε γιά τίς μανάδες τους πού πέθαναν: Τώρα μόνο κατάλαβα πόσο μᾶς ἀγαποῦσε».
Ε.Π.

Ἡ ζωή σταμάτησε στό Μπουένος Ἄϊρες. Τά πλήθη πού μαζεύτηκαν γιά ν' ἀποχαιρετήσουν τήν ἀγαπημένη τους «Ἁγία Ἐβίτα», ἦταν τόσα πολλά πού 2.000 τραυματίστηκαν καί πολλοί σκοτώθηκαν κατά τή συγκέντρωση. Ἡ κηδεία ἦταν τό ἀποκορύφωμα τῆς περιόδου τοῦ πένθους. Τό σῶμα τῆς Εὔας ἦταν τοποθετημένο πάνω σέ κιλλίβαντα τηλεβόλου πού τόν τραβοῦσαν «ντεσκαμιζάδος» μέ ἄσπρα πουκάμισα.

Ἡ ἰδέα ἦταν νά ταφεῖ τό σῶμα τῆς Εὔας κάτω ἀπό ἕνα πελώριο μνημεῖο πού στήν κορυφή του θά στηνόταν ἀνδριάντας ψηλότερος καί ἀπό τό Ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας. Τό σχέδιο ὅμως αὐτό ποτέ δέν ὁλοκληρώθηκε καί, τό 1957, τό σῶμα τῆς Εὔας, πού εἶχε βαλσαμωθεῖ γιά τό φημολογούμενο ποσό τῶν $100.000, ἐξαφανίστηκε γιά 17 ὁλόκληρα χρόνια. Τό τί ἀπέγινε ἡ σωρός τῆς Εὔας εἶναι τόσο «παράξενο», ὅσο καί ἡ ζωή της.

Μερικά γεγονότα μετά τό θάνατο τῆς Εὔας. Τό 1955, τρία χρόνια μετά τό θάνατο τῆς Εὔας, ὁ Περόν δραπέτευσε στήν Οὐρουγουάη. Τελικά κατέληξε ἐξόριστος στή Μαδρίτη.

Τό ὀγκῶδες μνημεῖο - τάφος πού εἶχε σχεδιαστεῖ γιά τήν Ἐβίτα δέν τέλειωσε ποτέ. Λίγο μετά τήν πτώση τοῦ Περόν, τό βαλσαμωμένο σῶμα της μεταφέρθηκε λαθραῖα ἔξω ἀπό τή χώρα καί θάφτηκε σ' ἕνα νεκροταφεῖο τοῦ Μιλάνου μέ ψεύτικο ὄνομα.

Τό 1961 ὁ Περόν παντρεύτηκε γιά τρίτη φορά. Ἡ καινούρια του γυναίκα, ἡ Ἰζαμπελίτα Μαρτινές, ἦταν χορεύτρια καί 35 χρόνια νεότερή του.

Τό 1971 ἔγινε ἐκταφή τοῦ σώματος τῆς Εὔας, πού μεταφέρθηκε στό σπίτι τοῦ Περόν στή Μαδρίτη.

Ἐνῶ ὁ Περόν βρισκόταν στή Μαδρίτη, ἡ Ἀργεντινή κλυδωνιζόταν ἀπό τή μία καταστροφική κυβέρνηση στήν ἄλλη. Ἀπό τό 1955 ὡς τό 1972, πέρασαν ἀπό τήν ἐξουσία 8 κυβερνήσεις, ἀλλά καμμία δέν μπόρεσε νά σταματήσει τό θλιβερό κατρακύλισμα τῆς χώρας πρός τήν ἀναρχία.

Τό 1973, ὁ περονικός ὑποψήφιος Καμπόρα, ἐκλέχτηκε Πρόεδρος τῆς Ἀργεντινῆς. Τόν Ἰούνιο τοῦ 1973, ὁ Περόν ξαναγύρισε στήν Ἀργεντινή καί ὁ Καμπόρα παραιτήθηκε. Στίς ἐκλογές πού ἀκολούθησαν, ὁ Περόν ἐκλέχτηκε Πρόεδρος γιά τρίτη φορά καί ἡ γυναίκα του Ἰζαμπελίτα, Ἀντιπρόεδρος τῆς χώρας.

Τήν 1η Ἰουλίου 1974 πέθανε ὁ Περόν, ἀφήνοντας τή σύζυγό του ἀρχηγό τοῦ κράτους — τήν πρώτη γυναίκα Πρόεδρο στήν Ἱστορία. Τό 1976, ἡ Ἰζαμπελίτα ξανάφερε στό Μπουένος Ἄιρες τό σῶμα τῆς Εὔας, πού τώρα ἀναπαύεται σέ μιά θωρακισμένη κρύπτη στό Νεκροταφεῖο Ρεκολέτα, δύο μέτρα κάτω ἀπό τή γῆ, περικυκλωμένο ἀπό φρουρούς, προστατευμένο μέ τίς πιό τέλειες κλειδαριές καί συστήματα συναγερμοῦ κι ἀπό ἕναν ἀδιαπέραστο ἀτσάλινο τοῖχο. Ἡ Ἰζαμπελίτα Περόν ἀνατράπηκε ἀπό ἕνα στρατιωτικό κίνημα τό 1976 καί παραμένει σέ «κράτηση κατ' οἶκον».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΒΛΑΣΗΣ ΜΠΟΝΑΤΣΟΣ

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΟΛΗ

ΚΡΙΣΤΗ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΣ ΜΗΤΣΟΒΟΛΕΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΨΙΑΡΗΣ

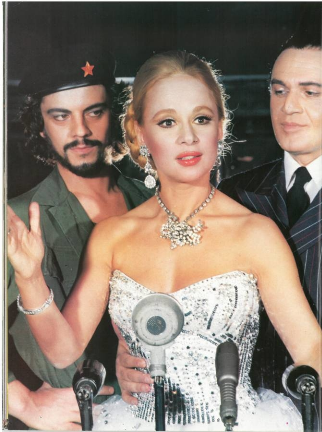

Οἱ γοῦνες πού φορά ἡ κα Ἀλίκη Βουγιουκλάκη εἶναι τοῦ οἴκου **«ΑΦΟΙ ΣΑΜΑΡΑ»**
Μητροπόλεως 13Α τηλ. 32.23.506 καί 32.34.676.

«Ἡ πράξη, ὁ ἀγώνας, ἡ ἐπιτυχία, ἦσαν ἐπιτακτικές ἀνάγκες. Ἔπρεπε νά σταματήσει τό κλάμα καί ν' ἀρχίσει ἡ μάχη».

ΤΣΕ ΓΚΕΒΑΡΑ

Ἄν καί δέν ὑπάρχει κανένα στοιχεῖο πού νά μαρτυρεῖ πώς ὁ Ἐρνέστο «Τσέ» Γκεβάρα συνάντησε ποτέ τήν Εὔα Περόν ἤ ὅτι εἶχε καμμιά σχέση μαζί της, τό πρόσωπο τοῦ Τσέ στήν «Ἐβίτα» βασίζεται στόν θρυλικό αὐτόν ἐπαναστάτη.

1928 - Γέννηση τοῦ Τσέ Γκεβάρα. Ὁ Τσέ γεννήθηκε στήν Ἀργεντινή στίς 14 Ἰουνίου 1928. Ἦταν λοιπόν 17 χρονῶν ὅταν οἱ Περόν ἀνέβηκαν στήν ἐξουσία καί 24 ὅταν πέθανε ἡ Εὔα. Οἱ γονεῖς του ἀνῆκαν στή μεσαία τάξη, προοδευτικοί στίς ἰδέες τους ὡστόσο καί ἀντι-Περονικοί. Κι ὁ ἴδιος ὁ Τσέ πολέμησε τόν περονισμό.

1953 - Ὁ Τσέ φεύγει ἀπό τήν Ἀργεντινή. Τό 1953 (ἕνα χρόνο μετά τό θάνατο τῆς Εὔας) ὁ Τσέ ἔφυγε ἀπό τήν Ἀργεντινή, ἀφοῦ πῆρε τό πτυχίο τῆς Ἰατρικῆς.

1955 - Ὁ Τσέ συναντάει τόν Κάστρο. Ὁ Τσέ γύρισε πολλές χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς κι ἦρθε σέ ἐπαφή μέ ἀριστερές καί ἐπαναστατικές ὀργανώσεις. Δέν ἔπαιξε σημαντικό στρατιωτικό ρόλο στά μέρη πού ἐπισκέφθηκε, ἕως ὅτου ἔφτασε στό Μεξικό τό καλοκαίρι τοῦ 1955, ὅπου καί γνώρισε τόν Φιντέλ Κάστρο. Ὁ Κάστρο σχεδίαζε νά εἰσβάλει στήν Κούβα γιά ν' ἀπελευθερώσει τούς συμπατριῶτες του ἀπ' τό ζυγό τοῦ δικτάτορα Μπατίστα. Ὁ Κάστρο στρατολόγησε τόν Τσέ, σάν γιατρό τῆς ἀποστολῆς. Ὁ στενός δεσμός φιλίας πού ἀναπτύχθηκε μεταξύ Κάστρο καί Γκεβάρα εἶχε σάν ἀποτέλεσμα, νά ἐπηρεάσει ὁ τελευταῖος σημαντικά τήν ἔκβαση τῆς ἐπιχείρησης.

Τότε ἔδωσαν στόν Γκεβάρα τό περίφημο παρατσούκλι τοῦ «Τσέ», χαϊδευτικό τοῦ «φίλος» στήν Ἀργεντινή. Ἀργότερα, ὁ ἴδιος τό «νομιμοποίησε» σάν μέρος τοῦ ὀνόματός του.

1956-1964 - Ὁ Τσέ στήν Κούβα.

Ἡ ὁμάδα εἰσβολῆς τοῦ Κάστρο ἔφτασε στήν Κούβα τό Νοέμβρη τοῦ 1956. Τό ξεκίνημα τῆς ἐπιχείρησης ἦταν καταστρεπτικό — ἡ ἀεροπορία τοῦ Μπατίστα ἐξολόθρευσε ὅλα σχεδόν τά μέλη τῆς ὁμάδας.

Τά ἑπόμενα ὅμως δύο χρόνια τό Κίνημα τοῦ Κάστρο πῆρε ἀπρόβλεπτες διαστάσεις καί μαζί του ἁπλώθηκε καί ἡ φήμη τοῦ Γκεβάρα. Τά στρατιωτικά του ἀνδραγαθήματα καί ὁ ἐπαναστατικός του ζῆλος μέσ' τόν ἀνταρτοπόλεμο ὑπῆρξαν ζωτικοί παράγοντες γιά τήν τελική πτώση τοῦ Μπατίστα, πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τόν Κάστρο στά τέλη τοῦ 1958. Τό σπέρμα τοῦ θρύλου Γκεβάρα εἶχε φυτρώσει.

Ὁ Τσέ ἀφιερώθηκε τά ἑπόμενα ὀκτώ χρόνια στήν Κούβα τοῦ Κάστρο. Ὁ ρόλος του ὅμως τοῦ μισο-πρεσβευτή, μισο-πολιτικοῦ δέν τοῦ «πήγαινε». Τή μιά στιγμή βρισκόταν Διοικητής τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας τῆς Κούβας, ἐνῶ τήν ἄλλη ἔκανε τόν Ὑπουργό Βιομηχανίας.

Τόν Ἀπρίλη τοῦ 1964, ἐξαφανίστηκε καί μέ τήν ἔκλειψή του φούντωσε κι ὁ θρῦλος του.

1967 - Θάνατος τοῦ Τσέ Γκεβάρα στή Βολιβία. Οἱ κινήσεις του μεταξύ 1964 καί 1965 δέν μαθεύτηκαν ποτέ μέ σιγουριά. Βρισκόταν παντοῦ καί πουθενά. Τό μόνο βέβαιο εἶναι ὅτι τό Νοέμβρη τοῦ 1965 ἔφτασε στή Βολιβία γιά νά ἐγκαινιάσει τή νέα φάση τῆς ἐπαναστατικῆς του συνεισφορᾶς στήν Ἱστορία. Οἱ φιλοδοξίες του πήγαιναν πέρα ἀπ' τόν ἀνταρτοπόλεμο καί τήν κοινωνική ἀλλαγή στή Βολιβία: ὁραματιζόταν νά καθοδηγήσει ὁλόκληρη τή Νότιο Ἀμερική σέ μία τελείως νέα πορεία. Τά ὄνειρά του ὅμως ἔμελλε νά σβήσουν στά βουνά τῆς Βολιβίας τόν Ὀκτώβρη τοῦ 1967, ὅπου αὐτός καί οἱ σύντροφοί του παγιδεύτηκαν καί σκοτώθηκαν ἀπ' τίς κυβερνητικές δυνάμεις, προτοῦ προλάβουν νά ἐπαναλάβουν τό θρίαμβο τῆς Κούβας. Ὁ πρόωρος θάνατός του ἐξασφάλισε τή διαιώνιση τοῦ θρύλου του.

Αὐτό ἦταν καί τό μοναδικό κοινό σημεῖο του μέ τήν Εὔα Περόν.

TIM RICE (TIM ΡΑΪΣ) (στιχουργός). Γεννήθηκε στό Amersham τής Ἀγγλίας τό 1944. Σπούδασε στό Κολλέγιο Lancing τοῦ Sussex καί γιά ἕνα μικρό χρονικό διάστημα στή Σορβόννη τοῦ Παρισιοῦ. Γνώρισε τόν Andrew Lloyd Webber τό 1965 καί μέχρι σήμερα ἔχει γράψει τούς στίχους σέ τέσσερα μουσικά του ἔργα: *"The Likes of us" (Οἱ ὅμοιοί μας)* 1966, *"Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat", (Ὁ Τζόζεφ καί τό ἐκπληκτικό πολύχρωμο ὀνειρεμένο παλτό)* 1967, *"Jesus Christ Superstar" (Ἰησοῦς Χριστός Ὑπέρλαμπρο Ἄστρο)* 1969 καί *"Evita"* 1975. Ὁ Lloyd Webber καί ὁ Rice εἶναι οἱ μοναδικοί καλλιτέχνες πού τρία συγχρόνως ἔργα τους παίζονται στό West End τοῦ Λονδίνου — τό "Joseph..." σέ ἐπανέκδοση, τό "Superstar" (πού ἔχει σπάσει τό ρεκόρ σέ ἀριθμό παραστάσεων) καί ἡ "Evita".

Ὁ Tim εἶναι πολύ γνωστός ραδιοσχολιαστής στήν Ἀγγλία καί ἐμφανίζεται συχνά σέ ραδιοφωνικά καί τηλεοπτικά προγράμματα, ὅπου δέν χάνει τήν εὐκαιρία νά ἐπιδείξει τίς βαθειές του γνώσεις στή μουσική «πόπ» ἀπό τό 1956. Ἔχει γράψει τό *"Guinness Book of British Hit Singles" (Βιβλίο Γκίνες Ἀγγλικῶν Μουσικῶν Ἐπιτυχιῶν)*, πού ἦταν ἀνάμεσα στά δέκα πρῶτα «Μπέστ Σέλλερ» τής Ἀγγλίας τοῦ 1978 καί πού ἀποτελεῖ μία λεπτομερή ἐπισκόπηση ὅλων τῶν δίσκων ἀπό τήν πρώτη τους ἐγγραφή.

ANDREW LOYD WEBBER (ΑΝΤΡΙΟΥ ΛΟΫΝΤ ΓΟΥΕΜΠΕΡ) (συνθέτης καί ἐνορχηστρωτής). Γεννήθηκε τό 1948. Ἡ πρώτη του σύνθεση πού ἐκδόθηκε ἦταν μία σουΐτα ἀπό ἀποσπάσματα ἐπιθεωρήσεων πού ἔγραψε γιά τό κουκλοθέατρό του σέ ἡλικία ἐννέα χρονῶν. Σπούδασε στή Σχολή τοῦ Westminster, στό Κολλέγιο Magdalen τής Ὀξφόρδης καί στό Βασιλικό Κολλέγιο Μουσικής. Ἔχει συνθέσει τή μουσική γιά τά ἔργα *"Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat"* (1968), *"Jesus Christ Superstar"* (1970) καί *"Evita"* (1975) πάνω σέ στίχους τοῦ Tim Rice, τό *"Jeeves"* (Τζῆβς) 1974, πάνω σέ στίχους τοῦ Alan Ayckbourn καί τό *"Tell Me On A Sunday"* (Πές μου μιά Κυριακή), 1979, σέ στίχους τοῦ Don Black. Ἔχει γράψει τή μουσική γιά τίς ταινίες *"Gumshoe"* (1973) καί *"The Odessa File"* (1973) καί τό 1977 συνέθεσε ἕνα ἔργο γιά ὀρχήστρα, τό *"Variations"*. Τελευταία ἵδρυσε «Τήν Πραγματικά Χρήσιμη Ἑταιρία» γιά τήν παραγωγή δικῶν του καί ἄλλων μελλοντικῶν ἔργων. Ὁ Andrew Lloyd Webber εἶναι παντρεμένος καί ἔχει δύο παιδιά.

ΜΑΡΙΟΣ ΠΛΩΡΙΤΗΣ (μεταφραστής). Γεννήθηκε στόν Πειραιά. Σπούδασε Νομικά καί Πολιτικές Ἐπιστήμες. Ἄσκησε κριτική θεάτρου καί κινηματογράφου (*«Ἐλευθερία»*, 1945-1965, *«Βήμα»*, 1965-1967), δίδαξε στή Δραματική Σχολή τοῦ «Θεάτρου Τέχνης» (1956-1967) καί ἦταν Διευθυντής Συντάξεως τοῦ ἐτήσιου *«Θεάτρου»*(1957-1967).

Ἔχει μεταφράσει τά *«Γράμματα σ' ἕνα νέο ποιητή»* τοῦ Ρίλκε, *«Ποιήματα»* τοῦ Μπρέχτ, καί πάνω ἀπό ἑκατό θεατρικά ἔργα. Τόν καιρό τής δικτατορίας ἔφυγε στό Παρίσι, ὅπου διηύθυνε τό περιοδικό *«Courrier de la Résistance Grecque»* καί δίδαξε στό Πανεπιστήμιο *Paris VIII.* Μετά τόν Ἰούλιο 1974, ἀρθρογραφεῖ στό *«Βήμα»* πάνω σέ πολιτικά καί πολιτιστικά θέματα. Ἔχει γράψει: *«Πρόσωπα τοῦ νεώτερου δράματος»* (1965, 4η ἔκδοση: 1978), *«Τά λοφία καί οἱ παγίδες»* (1966), *«Τά προσωπεῖα»* (1967), *«Δυναστεῖες καί δυνάστες»* (1974), *«Μέγιστον μάθημα»* (1975), *«Πολιτικά»* (1980).

ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (σκηνοθέτης). Γεννήθηκε στήν Κύπρο. Σπούδασε στήν Ἑλληνική Μουσική Ἀκαδημία πλάι στήν Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης, καί συνεργάστηκε πολλά χρόνια μέ τό Θέατρο αὐτό. Ἐπίσης συνεργάστηκε μέ τά θέατρα «ΡΙΚ», «Κ.Θ.Β.Ε.», «Ἐθνικό Θέατρο», «Θεσσαλικό», «Θέατρο Καισαριανής», «Θέατρο Νυρεμβέργης» «Θέατρο Μουσούρη» σάν ἠθοποιός καί σκηνοθέτης. Ἀκόμη μέ τήν Ε.Ρ.Τ. μέ τή Γερμανική καί τήν Κυπριακή Τηλεόραση. Ἱδρυτικό στέλεχος τοῦ Θεάτρου Τέχνης Κύπρου. Σάν ἠθοποιός ἔπαιξε σέ πολλά ἔργα ἀπό τό Ἑλληνικό καί ξένο ρεπερτόριο Παρακολούθησε σεμινάρια σκηνοθεσίας Θεάτρου καί Τηλεόρασης στό ἐξωτερικό.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΡΟΖΑΚΗΣ (μουσική διεύθυνση). Γεννήθηκε στήν Αΐγυπτο. Σπούδασε στήν Ἐλβετία καί στήν Ἀθήνα Ἀνώτερα Θεωρητικά στό Ἐθνικό Ὠδεῖο μέ καθηγητές τόν Μιχ. Βούρτση, τόν Σωτ. Βασιλειάδη καί τόν Λεων. Ζώρα. Ἔχει σπουδάσει ἐπίσης κλασική κιθάρα καί τραγούδι.

Σέ πολύ νεαρή ἡλικία χρημάτισε Διευθυντής τῆς Ὀρχήστρας Ποικίλης Μουσικῆς τῆς ΕΡΤ, ὅπου ἀργότερα ὑπῆρξε καί Διευθυντής Μουσικῶν Προγραμμάτων. Ἔχει διευθύνει ὀρχῆστρες τόσο στήν Ἑλλάδα ὅσο καί στό ἐξωτερικό (Ἰρλανδία - Ὀλλανδία - Κύπρο κλπ.). Ἔχει γράψει σειρά τραγουδιῶν. Δίσκοι του κυκλοφοροῦν στήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό. Τό 1980 ὁ δίσκος του «Dawn of Love» πού κυκλοφόρησε στήν Ἀμερική, προτάθηκε γιά 9 βραβεῖα «Grammy».

Ἔχει διευθύνει μουσικά τά μιούζικαλ «Ἰησοῦς Χριστός - Ὑπέρλαμπρο ἄστρο» 1978, «Καμπιρία» 1979, «Εὔθυμη Χήρα» 1980 καί «Ἄννυ» 1981 — τά τρία τελευταῖα μέ τό Θίασο Ἀλίκης Βουγιουκλάκη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ (σκηνογράφος). Γεννήθηκε στή Θεσσαλονίκη. Σπούδασε κοντά στόν Γ. Βακαλό. Ἔχει σκηνογραφήσει περίπου 130 ἔργα. Ἔχει συνεργασθεῖ μέ τό Ἐθνικό Θέατρο, τό Κ.Θ.Β.Ε., τή Λυρική Σκηνή καί μέ πολλούς θιάσους τοῦ Ἐλευθέρου Θεάτρου. Σκηνικά του ἔχουν παρουσιασθεῖ στά Φεστιβάλ Ἐπιδαύρου, Ἀθηνῶν, Φιλίππων κ.ἄ. Ἔχει σκηνογραφήσει καί σέ Θέατρα τῆς Βιέννης, τῆς Ζυρίχης, τῆς Λουκέρνης καί τοῦ Πρίνστον, Η.Π.Α. Τακτικός συνεργάτης τῆς Α. Βουγιουκλάκη, τά τελευταῖα χρόνια, σκηνογράφησε τά ἔργα «Ὡραία μου Κυρία», «Καμπίρια», «Καμπαρέ», «Εὔθυμη Χήρα», «Τζούλια» καί «Ἄννυ».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ (χορογράφος). Γεννήθηκε στήν Ἀθήνα. Μόλις τέλειωσε τήν σχολή τῆς Ἔλλης Ζυρούδη, πῆρε ὑποτροφία ἀπό τό «Ballet de la Jeunesse Romande», χόρεψε κλασσικό ρεπερτόριο σάν πρῶτος χορευτής στή «Städti-che Bühnen» τῆς Γερμανίας καί στήν Ὄπερα τῆς Βέρνης.

Συνέχισε κλασσικό χορό στό Παρίσι κοντά στόν Franchetti καί μοντέρνο κοντά στόν Peter Goss. Παράλληλα ἐμφανίστηκε σέ θέατρα, μιούζικ χώλλ καί στήν γαλλική τηλεόραση.

Τό 1977 γύρισε στήν Ἑλλάδα καί ἐργάσθηκε σέ διάφορα θέατρα σάν χορευτής καί σάν χορογράφος. Χορογράφησε τά ἔργα «Εὔθυμη Χήρα» καί «Ἄννυ».

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΝΑΚΑΚΗΣ (μουσική διδασκαλία) Γεννήθηκε τό 1951 στίς Ἀμύκλες Σπάρτης. Σπούδασε Βυζαντινή Μουσική καί Ἀνώτερα Θεωρητικά στό Ὠδεῖο Πειραιῶς. Δίδαξε στήν Κοργιαλένειο καί Ἀναργύρειο Σχολή Σπετσῶν καί στό Ὠδεῖο Πειραιῶς. Σήμερα διδάσκει στό Ὠδεῖο Ἀθήναιον, στό Κολλέγιο Ἀθηνῶν καί στή χορωδία Πειραιῶς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ
(«Polysound Recording Studios»)

ROBERT STIGWOOD (ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΙΓΚΓΟΥΝΤ), (παραγωγός). Γεννήθηκε στήν Ἀδελαΐδα ἀλλά τά 24 τελευταῖα χρόνια ἔχει ζήσει μακρυά ἀπ' τή χώρα του διευθύνοντας ἕναν διεθνῆ ὀργανισμό θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων. Παρουσίασε τήν «*Ἐβίτα*» στό Λονδίνο, τή Νέα Ὑόρκη, τό Λός Ἄντζελες καί τήν Αὐστραλία.

Ἡ πρώτη θεατρική παραγωγή τοῦ κ. Stigwood, τό 1968, ἡ Λονδρέζικη ἔκδοση τοῦ *"Hair" (Τρίχες)*, παιζόταν πάνω ἀπό 5 χρόνια. Ὕστερα ἀπ' αὐτήν παρουσίασε μέ ἐπιτυχία τό *"Jesus Christ Superstar"*, τό *"Pippin"* καί τό *"Oh! Calcutta!"*. Ἀνέβασε τό *"Jesus Christ Superstar"* καί στό Broadway, καθώς ἐπίσης διάφορες ἐκδόσεις τοῦ ἔργου σέ διάφορες πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ἑταιρία του συμβάλλει στήν ψυχαγωγία τοῦ κοινοῦ σέ παγκόσμια κλίμακα. Βοήθησε τό ξεκίνημα τῶν μουσικῶν συγκροτημάτων τῶν Bee Gees, τοῦ Andy Gibb καί τῶν Cream, μέ τόν Eric Clapton.

Στό κινηματογραφικό στερέωμα ἔκανε τήν ἐμφάνισή του μέ τίς ταινίες *"Jesus Christ Superstar"* καί *"Tommy"*. Μεγαλύτερη ἀκόμα ἐπιτυχία γνώρισαν οἱ ταινίες του *"Saturday Night Fever"* καί (σέ συνεργασία μέ τόν Allan Carr) *"Grease"*. Πρόσφατα παρουσίασε τά ἔργα *"Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band"* καί τό *"Moment by Moment"*.

DAVID LAND (ΝΤΕΗΒΙΝΤ ΛΑΝΤ) (παραγωγός). Γνωστός Λονδρέζος ἰμπρεσσάριος, ἔχει παρουσιάσει πολλούς καλλιτέχνες διεθνοῦς κύρους, παραστάσεις καί θεάματα στή Βρεττανία. Ἀναγνωρίζοντας τό ταλέντο τοῦ Andrew Lloyd Webber καί τοῦ Tim Rice ἀπό τήν πρώτη τους ἔγγραφή τοῦ "Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat", ὁ κ. Land καί ὁ συνεργάτης του Sefton Myers, ἔγιναν οἱ προσωπικοί τους ἰμπρεσάριοι τόν Μάϊο τοῦ 1969, προσφέροντάς τους κάθε οἰκονομική βοήθεια καί καθοδήγηση γιά τή δημιουργία τοῦ *"Jesus Christ Superstar"*. Ὕστερα ἀπό τήν ἐκπληκτική ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ὁ David Land ἔγινε ὁ προστάτης-ἄγγελος στή σταδιοδρομία τοῦ Lloyd Webber καί τοῦ Rice. Τόν Ἀπρίλιο 1979, ὁ κ. Land διορίστηκε Βοηθός-Ἀναπληρωτής Προέδρου τῆς ἑταιρίας "Robert Stigwood Group". Ὁ κ. Land ἔχει χειριστεῖ ὅλατά (πολλές φορές παράξενα) σχέδια τῶν δύο προστατευομένων του. Τό ἀνέβασμα τῆς «*Ἐβίτας*» (μέ συμπαραγωγό τόν Robert Stigwood) εἶναι τό τέταρτό του ἐγχείρημα σάν συμπαραγωγοῦ στό West End, καί ἡ δεύτερη παραγωγή του στό Broadway.

EVITA

ΔΙΑΝΟΜΗ

Εύα Ντουάρτε-Περόν:	ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ
Χουάν Ντομίνγκο Περόν:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ
Τσέ:	ΒΛΑΣΗΣ ΜΠΟΝΑΤΣΟΣ
Έρωμένη τοῦ Περόν:	ΚΡΙΣΤΗ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Μαγκάλντι:	ΝΙΚΟΛΑΣ ΜΗΤΣΟΒΟΛΕΑΣ

Ἀντικαταστάτες

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΤΟΛΗ (Εὔα)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (Περόν)
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΨΙΑΡΗΣ (Τσέ, Μαγκάλντι)
ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Τσέ)
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΔΟΥΡΒΑΣ (Μαγκάλντι)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΑΝΙΔΗΣ (Περόν)

Παίζουν (ἀλφαβητικά)

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΘΗ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΙΜΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΚΥ ΒΛΟΥΤΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΕΑΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ
ΡΙΡΗ ΓΡΗΓΟΡΕΑ
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΔΟΥΡΒΑΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΤΑΝΙΔΗΣ
ΜΑΓΔΑ ΛΕΚΚΑ
ΑΝΤΕΛΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΝΟΡΑ ΠΑΠΑΡΓΥΡΗ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΣΑΒΒΙΔΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΨΙΑΡΗΣ
ΧΑΜΠΟΣ ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΙΔΗΣ
ΟΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΑΝΝΑ-ΜΑΡΙ ΣΥΛΒΑ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΑΡΛΗ
ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΥ
καὶ ἡ μικρὴ ΑΡΙΕΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

Κείμενο:
TIM RICE

EVITA

Ἀπόδοση:
ΜΑΡΙΟΥ ΠΛΩΡΙΤΗ

ΣΥΝΟΨΗ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

1. 26 Ἰουλίου 1952. Ἕνας κινηματογράφος στό Μπουένος Ἄϊρες, ὅπου παίζεται μιά ταινία τῆς Εὔας Περόν. Ξαφνικά, ἡ προβολή σταματάει καί ἀναγγέλλεται ὁ θάνατος τῆς «πνευματικῆς ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους»...

2. Ἡ κηδεία τῆς Ἔβιτα. Τεράστια πλήθη, ἐπιβλητική πομπή, θρῆνοι καί ὀδυρμοί. Ἕνας νεαρός ἀργεντινός φοιτητής, ὁ ΤΣΕ, εἶναι ὁ μόνος πού δέν μετέχει στό γενικό πένθος. Κινιέται ἀνάμεσα στό πλῆθος, ἀόρατος, σχολιάζοντας καί σαρκάζοντας. (*«Ρέκβιεμ»*, *«Γιά δεῖτε τσίρκο!»*).

3. Ἀναδρομή στά 1934. Ἕνα νυχτερινό κέντρο στό Χουνίν, τή γενέτειρα τῆς ΕΥΑΣ, πού ἦταν τότε 15 χρονῶν καί εἶχε μιά σύντομη περιπέτεια μέ τόν τραγουδιστή τοῦ κέντρου, τόν ΑΓΚΟΥΣΤΙΝ ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ. Ἡ Εὔα «πνίγεται» στό χωριό της, καί πείθει τόν ἐραστή της νά φύγουν γιά τό «ὀνειρεμένο» Μπουένος Ἄϊρες. (*«Χίλια ἀστέρια»*, *«Εὔα, φυλάξου ἀπ' τήν πόλη»*).

4. Ἡ ΕΥΑ καί ὁ ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ φτάνουν στόν Μπουένος Ἄϊρες. (*«Μπουένος Ἄϊρες»*).

5. Στό Μπουένος Ἄϊρες, ἡ ΕΥΑ δέν ἀργεῖ νά ξεφορτωθεῖ τόν ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ, κι ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνει γοργά τή σκάλα τῆς ἐπιτυχίας, μέ τή βοήθεια μιᾶς ἁλυσίδας ἀπό ΕΡΑΣΤΕΣ. Τώρα, εἶναι γνωστό μοντέλο, καί «στάρ» τοῦ ραδιοφώνου καί τοῦ κινηματογράφου. (*«Ἀντίο, εὐχαριστοῦμε»*).

6. 1943. Πέντε μέλη μιᾶς δεξιᾶς ὁμάδας ἀξιωματικῶν μέσα στή στρατιωτική κυβέρνηση, φιλοδοξοῦν νά κατακτήσουν τήν Προεδρία τῆς χώρας. Ἕνας - ἕνας ἐκτοπίζονται ἀπ' τόν συνταγματάρχη ΧΟΥΑΝ ΠΕΡΟΝ. (*«Οἱ σωτῆρες»*).

7. 1944. Μιά φιλανθρωπική γιορτή στό Στάδιο Λούνα Πάρκ γιά τούς σεισμοπαθεῖς. Στό πρόγραμμα, κι ὁ παλιός ἐραστής τῆς Εὔας, ὁ ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ. Σ' αὐτή τή γιορτή πρωτοσυναντιῶνται ἡ ΕΥΑ — δημοφιλής ἠθοποιός πιά — κι ὁ ΠΕΡΟΝ — ἕνας ἀπό τούς πιό «ἰσχυρούς ἄντρες» τῆς στρατιωτικῆς κυβέρνησης. (*«Θά 'μαι ἀπίστευτα καλή γιά σᾶς»*).

8. Ἡ ΕΥΑ κι ὁ ΠΕΡΟΝ φτάνουν στό διαμέρισμά του. Ἡ ΕΥΑ διώχνει τή νεαρή ΕΡΩΜΕΝΗ τοῦ συνταγματάρχη. (*«Μιᾶς ἄλλης πόρτας τό κλειδί»*).

9. Ἡ ΕΥΑ κατακυριεύει τόν ΠΕΡΟΝ, προκαλώντας τήν ὀργή καί τήν ἀντίδραση τῶν δύο φατριῶν πού ἔμειναν ἐχθροί της ὡς τό τέλος: τοῦ Στρατοῦ καί τῆς «Ἀριστοκρατίας». (*«Τό νέο πάθος τοῦ Περόν»*).

10. Ἡ ΕΥΑ παρακινεῖ τόν ΠΕΡΟΝ ν' ἀποσπάσει τό πιό μεγάλο «ἔπαθλο» — τήν Προεδρία τῆς Ἀργεντινῆς — βοηθημένος ἀπ' τούς ἐργάτες καί τούς ἀγρότες, πού τήν ὑποστήριξή τους εἶχαν ἔντεχνα ἐξασφαλίσει ὁ συνταγματάρχης καί ἡ «στάρ». (*«Μιά νέα Ἀργεντινή»*).

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

11. Ἡ πρώτη δημόσια ἐμφάνιση τοῦ ΠΕΡΟΝ καί τῆς (γυναίκας του πιά) ΕΥΑΣ, ἀμέσως μετά τή θριαμβευτική νίκη του στίς προεδρικές ἐκλογές τῆς 4.6.1946. Ἡ ΕΥΑ κατακτᾶ τά πλήθη μέ τόν «συγκινητικό» λόγο της καί μέ τήν «ἐκθαμβωτική» ἐμφάνισή της. Ἡ σκηνή στό μπαλκόνι τῆς "Casa Rosada", τοῦ ροδόχρωμου προεδρικοῦ μεγάρου στό Μπουένος Ἄϊρες. (*«Μήν κλαῖς γιά μένα, Ἀρτζεντίνα»*).

12. Ὁ ΤΣΕ θυμίζει στήν ΕΥΑ τίς παγίδες τῆς ἐπιτυχίας. Ἀλλ' αὐτή εἶναι ἀκράτητη. (*«Στ' ἀστέρια πετᾶ»*).

13. Ἡ ΕΥΑ ἑτοιμάζεται γιά πολιτική περιοδεία στήν Εὐρώπη. (*«Οὐράνιο τόξο»*).

14. Ὁ ΠΕΡΟΝ καί μερικοί ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ συζητᾶνε γιά τήν περιοδεία τῆς ΕΥΑΣ, ἐνῶ ὁ ΤΣΕ σχολιάζει καί εἰρωνεύεται τήν πανηγυρική ὑποδοχή πού τῆς ἔγινε στήν Ἰσπανία, τίς χλιαρές ἀντιδράσεις στήν Ἰταλία καί στή Γαλλία. Στήν Ἀγγλία ἡ ΕΥΑ δέν πῆγε διόλου. (*«Ἡ περιοδεία τοῦ Οὐράνιου Τόξου»*).

15. Μετά τήν περιοδεία της στήν Εὐρώπη, ἡ ΕΥΑ ἀφιερώνεται στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τῆς Ἀργεντινῆς, ἀδιαφορώντας γιά τίς ἐπικρίσεις τῶν ἐχθρῶν της. Ὁ ΤΣΕ τῆς τονίζει πώς τό καθεστώς δέν ἔκανε τίποτα γιά νά βελτιώσει τή θέση τῶν ἐργατικῶν τάξεων, πού ἡ ΕΥΑ ἰσχυρίζεται πώς τίς ἐκπροσωπεῖ. (*«Ἡ θεατρίνα δέν ἔμαθε...»*).

16. Ἡ ΕΥΑ δημιουργεῖ τό «Ἵδρυμα Εὔα Περόν», πού σκορπάει χρήματα σέ δίκαιους καί ἄδικους, καί τήν κάνει εἴδωλο τοῦ λαοῦ. Ἡ οὐσιαστική προσφορά του, ὅμως, στήν οἰκονομία τοῦ τόπου, εἶναι ἐλάχιστη. (*«Καί τό χρῆμα κυλοῦσε»*).

17. Ἡ «λαϊκίστικη» πολιτική τῆς ΕΥΑΣ τήν ὑψώνει σέ «ἁγία» τῶν μικρῶν καί τῶν μεγάλων. (*«Σάντα Ἔβιτα»*).

18. Ὁ ΤΣΕ, ὁλότελα ἀπογοητευμένος πιά ἀπ' τό καθεστώς, σαρκάζει τούς θαυμαστές τῆς ΕΥΑΣ καί τή ρωτάει γιά τά κίνητρά της καί γιά τίς σκοτεινές πλευρές τοῦ «περονισμοῦ» — διώξεις, φυλακίσεις, λογοκρισία κλπ. Ἡ ΕΥΑ τοῦ ἀποκρίνεται «ρεαλιστικά» πώς «Δέν τά βγάζεις πέρα χωρίς λίγη λέρα»!... Νιώθει, ὅμως, τά πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀρρώστιας της. (*«Βάλς γιά τήν Εὔα καί τόν Τσέ»*).

19. Οἱ στρατιωτικοί ἀντιμάχονται τήν ΕΥΑ ὅλο καί πιό πολύ. Ὁ ΤΣΕ ἐπισημαίνει τίς ἀποτυχίες καί τίς καταχρήσεις τοῦ καθεστῶτος. Ὁ ΠΕΡΟΝ προσπαθεῖ νά δικαιολογήσει τήν Εὔα, προβάλλοντας τήν ἀρρώστια της. (*«Εἶναι ὁ ἥλιος τους»*).

20. Ὁ ΠΕΡΟΝ καί ἡ ΕΥΑ βλέπουν πώς ἡ θέση τους κλονίζεται: ἐκεῖνος ἀρχίζει νά χάνει τόν ἔλεγχο τῆς διακυβέρνησης, ἐκείνη χάνει τίς δυνάμεις της. Ὡστόσο, ἡ ΕΥΑ δέν καταθέτει τά ὅπλα κι ἀποφασίζει νά γίνει Ἀντιπρόεδρος τῆς χώρας. (*«Θά βγοῦν σπαθιά»*).

21. Ἡ ἀντίδραση τῶν ἐχθρῶν της καί, προπάντων, ἡ κατάρρευση τῆς ὑγείας της ἀναγκάζουν τήν ΕΥΑ νά παραιτηθεῖ ἀπ' τίς φιλοδοξίες της γιά τήν Ἀντιπροεδρία. Ἀποχαιρετάει τό λαό «της» σ' ἕναν τελευταῖο ραδιοφωνικό λόγο. (*«Τό τελευταῖο ραδιοφωνικό μήνυμα τῆς Εὔας»*).

22. Τίς τελευταῖες ὧρες τῆς ΕΥΑΣ, εἰκόνες καί μορφές κι ἐπεισόδια ἀπ' τή ζωή της περνοῦν μπρός στά μάτια της, ἐνῶ ἡ λαϊκή ἀγωνία κορυφώνεται. (*«Μοντάζ»*).

23. Στό κρεβάτι τοῦ θανάτου, ἡ ΕΥΑ ἀναπολεῖ τό ὁρμητικό ξεκίνημά της καί τήν «τρανή φωτιά» τῆς σύντομης ζωῆς της, πού τελειώνει μέσα σέ πόνους κι ἐρημιά. (*«Θρῆνος»*).

1
ΕΝΑΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΟ ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΪΡΕΣ. 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1952

Κάμποσοι θεατές παρακολουθοῦν μιά ταινία τῆς Εὔας Περόν. Ὁ διάλογος εἶναι στά ἱσπανικά, ἡ μουσική μελοδραματική. Ξαφνικά, ἡ προβολή σταματάει. Τό κοινό ἀρχίζει νά διαμαρτύρεται, ἀλλά παγώνει ὅταν ἀκούγεται ἡ ἀναγγελία:

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ — Ὡς ὑπουργός ἐπί τοῦ Τύπου, ἔχω τό θλιβερόν καθῆκον νά πληροφορήσω τόν λαόν τῆς Ἀργεντινῆς, ὅτι ἡ Εὔα Περόν, ἡ πνευματική ἀρχηγός τοῦ ἔθνους, εἰσῆλθεν εἰς τήν ἀθανασίαν, σήμερον εἰς τάς 20.25.

2
Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΗΣ ΕΒΙΤΑ

Ἡ κηδεία τῆς Ἔβιτα εἶναι μεγαλόπρεπη - ἕνας συνδυασμός ἀπ' τίς πιό φανταχτερές τελετουργίες τοῦ Βατικανοῦ καί τοῦ Χόλλυγουντ. Τεράστια πλήθη λαοῦ, ἐπιβλητική πομπή, θρῆνοι καί ὀδυρμοί.

Ἕνας νεαρός ἀργεντινός φοιτητής, πού παρακολουθοῦσε τήν προβολή τῆς ταινίας, ὁ ΤΣΕ, εἶναι ὁ μόνος πού δέν μετέχει στό γενικό πένθος. Κινεῖται ἀνάμεσα στό πλῆθος τῶν θρηνωδῶν, ἀόρατος.

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ
Requiem aeternam dona Evita
Requiem Evita
Evita Evita

ΤΣΕ
Γιά δεῖτε τσίρκο! Γιά δεῖτε φιέστα!
Ὅλ' ἡ χώρα συνάχτηκε ἐδῶ
καί θρηνεῖ μιά θεατρίνα, τήν Εὔα Περόν.
Τρελοί πού' ναι ὅλοι!
Θρῆνοι τή νύχτα, θρῆνοι τή μέρα,
πένθος μέγα γι' αὐτήν πού τή λέν «τοῦ Ἔθνους μητέρα».

Ὤ τί αὐλαία θριαμβική!
Σάν ἔρθει ἡ ὥρα νά φύγεις καί σύ,
λαμπρή ταφή ζήτα σάν τῆς Εὔας Περόν.
Αὐτό εἶν' φινάλε.
Κι ἀκόμα, τί κέρδος ἔχουμε' ἐμεῖς,
μᾶς γράφουνε στίς τρανές ἐφημερίδες τῆς Γῆς!

Μά ποιά εἶν' ἡ Σάντα Ἔβιτα;
Γιατί ὅλη τούτη ἡ ξέφρενη θλίψη;
Σάν τί θεά ζοῦσε μαζί μας;
Τί θά μᾶς μείνει χωρίς ἐκείνη;

Εἶχε καί μπρίο, εἶχε καί στύλ.
Τί θέαμα τά πλήθη λαμπρό
πού ἀλόγυρά της οὔρλιαζαν «Εὔα, Εὔα Περόν».
Μά αὐτά χαθήκαν.
Καί σάν ὁ καπνός τῆς κηδείας σκορπιστεῖ,
θά δοῦμε πώς φάρσα σ' ἐμᾶς εἶχε παίξει κι αὐτή.

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ
Salve regina mater misericordiae
Vita dulcedo et spes nostra
Salve salve regina
Ad te clamamus exules filii Eva
Ad te suspiramus gementes et flentes
O clemens o pia

ΤΣΕ
Τό λαό σου πού ἀφήνεις, Ἔβιτα;
Ὅλοι πιστεύαν ἀθάνατη θά 'σουν.
Αὐτό ζητούσαν -
πολύ δέν ἦταν!
Μά δέν τούς κάνεις ἐσύ τή χάρη!
Τί χαζός καταντᾶ ὁ λαός!
Χαρεῖτε θρήνους, δέ σᾶς μένει καιρός!
Ἡ «θεά» σας νεκρή, ὁ «θεός» σας λαπάς!
(Δείχνει τό φέρετρο)
Δέ γυρνάει πιά σέ σᾶς...

Χρόνια ἑφτά, χορταίναμε ἐμεῖς
μέ παράτες καί θέαμα κάθε λογής.
Μά ἡ «στάρ» πάει πιά, καί ἡ λάμψη μαζί.
Κι ὅλη τώρα ἡ χώρα θά ζητάει ψωμί...

Ἀντί κυβέρνηση, θεάτρου σκηνή -
ἀντί γιά ἰδέες, κρεμάλας σκοινί -
ἀντί φαΐ, μᾶς ταΐζαν γιορτές
καί ὅλα τά τρώγαν οἱ γεμάτες κοιλιές!

Μά πῶς ἐγώ τολμῶ καί μιλῶ
μές στοῦ λαοῦ τό σπαραγμό;
Τί παρασταίνω μοναχός;
Προδότης εἶμαι ἤ τρελός;

Ἤ κάποιος εἶμαι πού' χει δεῖ
ἀπό παιδί αὐτή τή γῆ
στό αἷμα της νά' χει πνιγεῖ;
(Δείχνει τό φέρετρο)
Δέν εἶναι ἡ μόνη μας νεκρή!

Τί χαζός καταντᾶ ὁ λαός!
Χαρεῖτε θρήνους, δέ σᾶς μένει καιρός.
Ἡ «θεά» σας νεκρή, ὁ «θεός» σας λαπάς!
Δέ γυρνάει πιά σέ σᾶς...

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ
Salve regina mater misericordiae
Vita dulcedo et spes nostra
Salve Salve regina Peron
Ad te clamamus exules filii Eva
Ad te suspiramus gementes et flentes
O clemens o pia

(Μιά ΚΟΠΕΛΑ διασχίζει τήν πομπή. Τραγουδάει σάν ἀντίλαλος τῆς νεκρῆς Εὔας)

ΚΟΠΕΛΑ
Μήν κλαῖς γιά μένα, Ἀρτζεντίνα,
εἶμαι ἀσήμαντη καί ἀνάξια,
καί δέ μοῦ πρέπουν τά τόσα δάκρια,
μά σ' ὅλους πρέπουν δάκρια συμπόνοιας.

Ἔλα μαζί μου, λαέ μου.
Κι ὅταν πεθαίνεις καί σύ, νά θυμᾶσαι:
ρίξαν κανόνια καί ψάλαν ὕμνους
ὄχι γιά μένα - γιά τήν πατρίδα,
ὄχι γιά μένα - γιά τόν καθένα.

Μαζί στή δόξα, μαζί στόν τάφο!
Μαζί στή δόξα, μαζί στόν τάφο!

ΤΣΕ
Ταφή καί γιά μᾶς!

3
ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ 1934. ΕΝΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΟ ΧΟΥΝΙΝ, ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Τό πρόγραμμα τοῦ νυχτερινοῦ κέντρου τελειώνει. Ὁ ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ τραγουδάει μέ πολύ μπρίο. Ἡ ΕΥΑ ΝΤΟΥΑΡΤΕ, πού εἶναι 15 χρονῶν, εἶχε μιά σύντομη περιπέτεια μαζί του.

ΤΣΕ
Μά ἡ Εὔα Περόν δέν εἶχε τά ἐφόδια γιά νά πετύχει στή ζωή. Φτωχιά, χωριατή καί δίχως πατέρα... Δεκαπέντε χρονῶν, τά' χε μπλέξει μ' αὐτόν τόν τραγουδιστή τοῦ ταγκό: τόν κανταδόρο Ἀγκουστίν Μαγκάλντι - πού ἔχει τόν «τίτλο» πώς ἦταν ὁ πρῶτος ἄντρας πού βοήθησε τήν Εὔα Ντουάρτε.

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
(τό τέλος τοῦ τραγουδιοῦ του)
Χίλια ἀστέρια τή νύχτ' αὐτή
μαρτυρᾶνε πώς σ' ἀγαπῶ
κι ἡ οὐράνια ἡ μουσική
ἴδιο λέει σκοπό.

Ἔλα, μές στήν ἀστροφεγγιά
μιάν ἀγάπη παντοτινή
νά χαροῦμε, καί μακριά
νά χαθοῦμε μαζί!

Ποτέ, κανένα φιλί
μέθη τόσο τρελή
δέ μοῦ'χει δώσει ξανά.
Διαβάτης ἤμουν φτωχός
αὐτῆς τῆς γῆς, μοναχός
στήν ἄγρια τήν παγωνιά.

Μά ὅλη ἡ θλίψη μεμιᾶς
ἔγινε δάκρυ χαρᾶς
τήν πανώρια στιγμή -
πού ἐφάνης ἐσύ
σάν ἐλπίδα χρυσή,
λατρευτή!

Χίλια ἀστέ- έρια!
χίλια ἀστέ-έρια!
χίλια ἀστέρια τή νύχτα αὐτή
μαρτυρᾶνε πώς σ' ἀγαπῶ
κι ἡ οὐράνια ἡ μουσική
ἴδιο λέει σκοπό!

(Ὁ ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ πάει στό τραπέζι, ὅπου κάθονται ἡ ΕΥΑ κι ἡ οἰκογένειά της: ἡ ΜΗΤΕΡΑ της, οἱ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ της κι ὁ ΑΔΕΡΦΟΣ της. Ἐκεῖ κοντά, στό μπάρ, «χαζεύει» ὁ ΤΣΕ)

ΕΥΑ
Ἀλλά πώς μπορεῖ, ἐσύ, τέτοιο «ἀστέρι», ν' ἀγαπᾶς μιά μικρή χωριατή;

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
(δείχνει τό κοινό) Τά χτήνη αὐτά δέ μέ χειροκροτοῦν!

ΤΣΕ
Φίλε, ἤ βαρυακοῦν ἤ δέ σ' ἐκτιμοῦν!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Τί βρωμοχωριό! Ἐνῶ, στό Μπουένος Ἄιρες, θά μ' εἶχαν κάνει θεό!
Δέ δέχομαι ποτέ τίς θαυμάστριές μου: μέ σουραμαδᾶν!

ΤΣΕ
Δέν ξέρεις πῶς τί νιώθω!

ΕΥΑ
Τρελά ποθῶ νά ζήσω ἐγώ στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!

ΕΥΑ καί ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
(μαζί) - Τρελά ποθῶ νά ζήσω ἐγώ στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!
Τρελά ποθεῖ νά ζήσει αὐτή στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!

ΤΣΕ
Φυλάξου, μικρέ, γιατί θά σέ τυλίξουν! Γιά στρίβε ἀλά γαλλικά!

ΕΥΑ
Χαρά μου, χαρά! Μ' ἀνοίγουν πιά οἱ δρόμοι... μαζί μ' αὐτόν π' ἀγαπῶ!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Μήν παίρνεις τόση φορά μεμιᾶς.

ΕΥΑ
Μιζέρια, ἔχε γειά! Ἀντίο παρζάκες! Τέλος καί οἱ κλωτσιές γιά ὅ,τι πείς κι ὅ,τι θές.

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Μά ἐγώ δέν εἶπα ποτέ -

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
(στόν Μαγκάλντι) - Αἶσχος! Παρατᾶς αὐτήν π' ἀγαπᾶς;

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Ποιό ἀγαπῶ; Τί βλακεῖες εἶν' αὐτές;

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Ἡ Εὔα ἦταν τό καμάρι τῆς τουρνέ σου. Σοῦ χάρισε ἡ κουτή, τά νιάτα, τήν καρδιά της. Καλά πού δέν τό πῆραν πρέφα οἱ φυλλάδες - ὅμως...

ΕΥΑ
Τρελά ποθῶ νά ζήσω ἐγώ στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!
Θά' χα γιά σέ θυσιαστεῖ ἔτσι, ἄν δέν πίστευα πώς μαζί θά 'μαστε γιά πάντα;

ΤΣΕ
Ἀγκουστίν, μήν πασχίζεις τοῦ κάκου!
Μπορεῖ κερδισμένος νά βγεῖς:
θά λέν, δικό σου «εὕρημα» ἦταν
(δείχνει τήν Εὔα)
καί στήν Ἱστορία ἔτσι θέ νά μπεῖς!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Ἡ πόλη 'ναι παράδεισος γι' αὐτούς πού 'χουν παρά
καί θέσεις, ὑποθέσεις, μέσα καί δόντια γερά.
Μά τίς φτωχές τίς τρώει πάντα ἡ «χωματερή».
Ἄν ἤσουν πλούσια ἤ ἀστή -

ΕΥΑ
Πήδα τούς ἀστούς σου! Ἐγώ τούς ἔχω γραμμένους. Θά τούς χορέψω ὅπως δέ χόρεψαν ποτέ. Τοῦ γέρου μου ἡ φαμίλια ἤτανε ἀστοί - καί δέ μᾶς ρίξανε οὔτε ματιά στήν κηδεία του. Ἄν ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος στό Μπουένος Ἄιρες, μακάρι. Θά τούς ἀλλάξω τά φῶτα.

ΤΣΕ *(στόν Μαγκάλντι)*
Αὐτή ἡ μικρή πολύ θά σέ χορέψει.

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Εὔα, φυλάξου ἀπ' τήν πόλη.
Εἶν' ἄγρια, τρελή, ψεύτρα φριχτή, παγερή,
καί τούς χαζούς τούς ρουφάει μονομιᾶς.
Μά κι οἱ λογικοί
παλαβώνουν ἐκεῖ
καταντᾶνε ἀγρίμια κι αὐτοί.

ΕΥΑ
Ἔχω βαρεθεῖ νά ζῶ ἁγνή μές στό βυθό, σεμνή καί καθωσπρέπει - μά τί «πρέπει»; Τά πουλιά πετᾶν μακριά ἀπό δῶ - γιατί ὄχι κι ἐγώ; Νά γίνω κάτι ἄλλο - καί μεγάλο.
Τρελά ποθῶ νά ζήσω ἐγώ στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Τρελά ποθεῖ νά ζήσει αὐτή στό Μπουένος Ἄιρες τό τρανό!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Σέ χρόνια εφτά θά ξανάρθω
καί θέ νά σού πώ, στόν ίδιο σκοπό, «γύρνα εδώ».
Μά εσύ θά μέ δείς μέ μιάς ξένης ματιά.
Τί μάγισσα ή πόλη,
τί πλάνα ή πόλη,
τί δράμα πού 'σβησε πιά.

ΕΥΑ
'Ο,τι μού 'ταξες δέν ήταν παρά όνειρο;
'Εχόρεψα όπως μού 'παιξαν έτσι;
Ξέρω πιά σάν τί κερνά ή βρωμοπόλη - μά καί τί ξερνά.
Θά παίξω όπως μέ παίζουν.
Τρελά ποθώ νά ζήσω έγώ στό Μπουένος "Αϊρες τό τρανό!

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
Τρελά ποθεί νά ζήσει αύτή στό Μπουένος "Αϊρες τό τρανό!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Εύα, φυλάξου άπ' τό «φώνια».
Είν' άγριο, τρελό, φέμα φριχτό, δολερό.
Κι άντρες αύτό ξεγελά καί χαλά.
Μά εσύ 'σαι γυναίκα,
μιά άθώα γυναίκα,
παιδί 'σαι πού δίνει, δέν παίρνει.
Καί μ' όσα κι άν λές,
δέ σέ πάω κεί πού θές.

4

ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ

Η ΕΥΑ καί ό ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ φτάνουν στό Μπουένος "Αϊρες

ΕΥΑ
Νά με, Μπουένος "Αϊρες!
"Ηρθα. Μέ μάγεψες καί θά μαγευτείς
καί σύ σάν θά μέ γευτείς.

Ξεμπαρκάρω, Μπουένος "Αϊρες!
Δές με - καί μάθε τώρα σέ μένα τί θά βρείς:
Λίγη δόση άπό στάρ λαμπερή!

Ζεστασιά, σαματά, καί καπνούς καί βρωμιά
γέμισέ με.
Στό δικό σου ρυθμό νά χορέψω τρελά
τράβηξέ με.
Μήν άργείς. Εύκαιρία σάν αύτή
μήν άφήσεις νά πάει χαμένη.

'Αλλό, Μπουένος "Αϊρες!
"Αν θές, ντυμένη στήν πέννα, θά στήσω έδώ
θέαμα λαμπρό!

Σήκωσέ με ψηλά, δός μου όρμή, δός μου φώς,
ζάλισέ με.
Πώς τίς μέρες γλεντάς καί τίς νύχτες σου πώς
δίδαξέ με.

Λαχταρώ νά γνωρίσω τή ζωή
πού περνάνε οί γερά «ματσωμένοι».

Δές με, Μπουένος "Αϊρες!
άν θές νά μάθεις τώρα σέ μένα τί θά βρείς:
Λίγη δόση άπό στάρ λαμπερή!

Κι άν θά τραβήξω τό σκοινί,
νά τό ξέρεις, θά φταίς εσύ,
πόλη τρελή, πλανεύτρα.
Κι άν μού έρθει νά ξεκουραστώ,
στρώσ' τό στρώμα σου τό άπαλό,
κλείσε τό φώς - καί σώπα!

ΤΣΕ
Στίς έννιά τού Φλεβάρη τού Τριάντα πέντε, στό Μπουένος "Αϊρες, άγώνας πόλο άνάμεσα στίς όμάδες τής 'Αργεντινής καί τής Βρεταννίας. 'Ο άγγλος πρεσβευτής είπε πώς δέν είχε ξαναδεί τέτοια κοσμική συγκέντρωση.
'Ακόμα καί γιά τή φαντασμένη τούτη πολιτεία, ό πλούτος της ήταν πρωτόγνωρος. Τί Ρόλλς καί τί Νταίμλερ, τί φορέματα φανταχτερά, διαμάντια, κρασιά διαλεχτά, καλλονές άπ' τήν 'Αγγλία καί τή Γαλλία! Τό άποτέλεσμα τού μάτς; "Α, ναί! νικήσαμ' έμείς, άλλά, όπως είπε ό άγγλος πρεσβευτής, καί οί Βρεταννοί δέ βγήκανε χαμένοι: τρείς άπ' τούς παίχτες μας είχαν σπουδάσει στό "Ητον.

ΕΥΑ
Μάς τρυγάς, μάς ρουφάς, μάς πατάς, μάς πετάς,
μά ώστόσο,
είσαι σάρκα, ζωή, τή στερνή μου πνοή
θά σού δώσω.

Δόξασέ με, καί δέν πάει νά βγεί ό,τι βγεί,
θά πληρώσω, έστω καί πεθαμένη.

Ρίο ντέ λά Πλάτα! Φλόριντα! Κορριέντες! Νουέβε ντέ Χούλιο!
Πώς σάς λαχταρώ!

Δές με, Μπουένος "Αϊρες!
άν θές νά δείς εύθύς σέ μένα τί θά βρείς!
Λίγη δόση άπό
λίγη δόση άπό
λίγη δόση άπό στάρ λαμπερή!

5

ΑΝΤΙΟ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Στό Μπουένος "Αϊρες, ή ΕΥΑ δέν άργεί νά ξεφορτωθεί τόν ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ, κι άρχίζει ν' άνεβαίνει γοργά τή σκάλα τής έπιτυχίας, μέ τή βοήθεια μιάς άλυσίδας άπό ΕΡΑΣΤΕΣ. Τώρα, είναι γνωστό μοντέλο, καί στάρ τού ραδιοφώνου καί τού κινηματογράφου.

ΤΣΕ *(στόν Μαγκάλντι)*
'Αντίο, φχαριστούμε, Μαγκάλντι.
Είσαι άχρηστος πιά,
λοιπόν έχει γειά,
στό καλό.
Νέα φτερά
έχει άνοίξει ή κυρά.
Μ' άν σέ χρειαστεί,
θά σού γράψει, ειδεμή
ούτε γάτα καί ούτε ζημιά!

ΕΥΑ
Τί θλιβερό σάν μιά άγάπη χαθεί!
Μιά πόρτα πού κλείνει βουβά.
Μά πρέπει νά είμαστε τίμιοι κι οί δυό!

ΤΣΕ *(κάνοντάς του νόημα νά φύγει)*
"Εν δυό - έν δυό!

ΤΣΕ καί ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Μά δέν ύπάρχει κανένας
έραστής, καί δέν θά ύπάρξει,
γυναίκα ούτε άντρας,
πού νά μήν ποντάρει
πώς κάτι θά πάρει
καί πώς θά γδάρει
τόν άλλον!
Ζητάνε νά τούς βοηθήσεις
ταΐσεις
στολίσεις
προωθήσεις!
(Στό κοινό)
'Επίσης
καί έσύ!

ΤΣΕ *(στόν Πρώτο Έραστή τής Εύας)*
'Αντίο, φχαριστούμε καί σένα.
(Δείχνει τήν ΕΥΑ τριγυρισμένη άπό δημοσιογράφους καί φωτορεπόρτερς)
Είναι διάσημη πιά,
πορτραίτα μέ ούρά,
είναι φίρμα.
Νά μήν πειραχτείς,
στό άρχείο έχεις μπεί.
"Αν τυχόν μάς χρειαστείς,
τηλέφωνα εύθύς
- μά μπορεί νά 'χει σπάσει τό σύρμα!

ΕΥΑ
Τί θλιβερό σάν μιά άγάπη χαθεί!
Μά πρίν σβήσει ή φωτιά, τί φωτιά!
Τίς ώρες αύτές θά θυμάσαι συχνά.

ΤΣΕ
Μά ή Εύα ποτέ!

ΤΣΕ, ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ, ΕΥΑ καί ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΑΣΤΗΣ
Μά δέν ύπάρχει κανένας
έραστής, καί δέ θά ύπάρξει,
γυναίκα ούτε άντρας,
πού νά μήν ποντάρει
πώς κάτι θά πάρει
καί πώς θά γδάρει
τόν άλλον!
Ζητάνε νά τούς βοηθήσεις
ταΐσεις
στολίσεις
προωθήσεις!
'Επίσης
καί έσύ!

ΤΣΕ *(στό Δεύτερο Έραστή τής Εύας)*
'Αντίο, φχαριστούμε καί σένα.
'Η «μικρή» δέν ξεχνάει
πώς σέ σένα χρωστάει
πού είναι «τόπ»
στό ράδιο καί παίζει καί τραγουδάει.
Δέ μένεις μ' έμάς;
'Αλλά θά' σαι μπελάς.
Λοιπόν, μάζεψέ τα - καί χώπ!

ΕΥΑ
Τί θλιβερό σάν μιά άγάπη χαθεί!
Τώρα στάχτες άπόμειναν πιά.
Τό πάθος μας τό 'πνιξε ή τόση του όρμή!

ΤΣΕ
Τσακίσου καί σύ!

(Στό μεταξύ, έχει σχηματιστεί μιά μακριά «ούρά» άπό διωγμένους ΕΡΑΣΤΕΣ τής Εύας)

ΕΡΑΣΤΕΣ
"Ω τί ρεζίλι 'ναι τούτη ή ούρά!
Σάν οί «λατίνοι έραστές»
τρώνε χυλόπιτες τόσο πολλές,
τέρμα κι άντίο στό σέξ!

ΤΣΕ
Είναι τό ράδιο καλό, σάν άρχή.
Μά ξέρει καλά κάθε μιά νεαρή
πώς πρέπει νά 'βρει τρανόν έραστή
άν θέλει νά γίνει μιά «στάρ» ξακουστή.

ΕΡΑΣΤΕΣ
Τί θλιβερό σάν μιά άγάπη χαθεί...

6

ΟΙ «ΣΩΤΗΡΕΣ»

1943. Πέντε μέλη τού G.O.U. - μιάς δεξιάς όμάδας άξιωματικών μέσα στή στρατιωτική κυβέρνηση πού πήρε τήν έξουσία τό 1943 - κουνιούνται άργά μπρός - πίσω σέ κουνιστές πολυθρόνες. Κι οί πέντε φιλοδοξούν νά γίνουν Πρόεδροι τής χώρας - μ' όλο πού τό άξίωμα αύτό δέν ήταν διόλου «σίγουρο» γιά τούς κατόχους του. "Ενας άπ' αύτούς είναι ό ΧΟΥΑΝ ΠΕΡΟΝ. Στήν διάρκεια τής σκηνής, όποτε σταματάει ή μουσική, οί άξιωματικοί σηκώνονται καί, κάθε φορά, έξαφανίζεται καί μιά πολυθρόνα. Στό τέλος, δέ μένει παρά μιά μόνο - ή πολυθρόνα τού ΠΕΡΟΝ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ
"Αν θές ν' άρπά-
ξεις τήν "Αρχή,
μιά χούντα φτιά-
ξε μυστική.
"Ετσι θά σωθεί
τό "Εθνος σου, μά καί τό τομάρι σου.

Τά πόστα πιά-
σε τά γερά,
κι δο' τό λαό
τό φουκαρά.
"Ετσι θά σωθεί
τό "Εθνος σου, μά καί τό τομάρι σου.

Μέ δέκα τάνκς
παντού περνάς:
τ' άλλο πρωί
θά κυβερνάς.
"Ετσι θά σωθεί
τό "Εθνος σου, μά καί τό τομάρι σου.

('Ενώ οί ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ συνεχίζουν τό πολιτικό τους «γύρω-γύρω», παρουσιάζεται ή ΕΥΑ κρατώντας ένα χαρτί καί στέκεται μπρός σ' ένα μικρόφωνο)

ΕΥΑ *(στό μικρόφωνο)*
Δέν είμαι παρά μιά στάρ σέ φτηνές έκπομπές.
Μά νιώθω έγώ τού λαού τίς ντροπές, τίς πομπές.
Μάς πονάει
όπως πάει
ή πατρίδα
καί ζητάει
κυβέρνηση
νά μάς σώσει
άπ' αύτή τή συμφορά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ
Μ' έβλημα «τάν
ή έπί τάς»,
πάνω στούς πάν-
τες θά πατάς.
"Ετσι θά σωθεί
τό "Εθνος σου, μά καί τό τομάρι σου.

Κι «ύπερ βωμών
καί έστιών»
τό αίμα θά πί-
νεις τών χαζών.
"Ετσι θά σωθεί
τό "Εθνος σου, μά καί τό τομάρι σου.

ΦΩΝΕΣ
Περόν! Περόν! Περόν! Περόν!

7

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

1944. Μιά φιλανθρωπική γιορτή στό Στάδιο Λούνα Πάρκ γιά τούς σεισμοπαθείς. Στό πρόγραμμα, κι ό παλιός έραστής τής ΕΥΑΣ, ό ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ, πού τώρα τελειώνει τό νούμερό του. Σ' αύτή τή γιορτή πρωτοσυναντιώνται ή ΕΥΑ - δημοφιλής ήθοποιός πιά - κι ό ΠΕΡΟΝ - ένας άπ' τούς πιό «ίσχυρούς άντρες» τής στρατιωτικής κυβέρνησης.

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Χίλια άστέρια...
ΤΣΕ
Στάδιο Λούνα Πάρκ, Μπουένος "Αϊρες, 22 Γενάρη 1944.
ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Χίλια άστέρια...
ΤΣΕ
Μιά φιέστα ύπέρ τών θυμάτων τού σεισμού πού ίσοπέδωσε τήν πόλη τού Σάν Χουάν!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Χίλια άστέρια τή νύχτ' αύτή
μαρτυράνε πώς σ' άγαπώ
κι ή ούράνια ή μουσική
ίδιο λέει σκοπό!

ΤΣΕ
Κυρίες καί κύριοι! 'Ο 'Αγκουστίν Μαγκάλντι!... Καί σέ λίγο, νά! ό ήρως τής ήμέρας!

('Ο ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ βγαίνει άπ' τή σκηνή καί πέφτει πάνω στήν ΕΥΑ)

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
'Η Εύα Ντουάρτε!

ΕΥΑ
Δέν άλλαξες σκοπό!

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Ούτε καί σύ!

('Ο ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ φεύγει. Τό ΠΛΗΘΟΣ ζητάει τόν Περόν. Αύτός βγαίνει στήν σκηνή)

ΠΕΡΟΝ
Φωνή δ ι κ ή σ α ς είμ' έγώ άπόψε. Βοήθεια δώσατε στούς σεισμοπαθείς, μά δείξατε καί πώς ό λαός πρέπει νά 'ναι στό σπίτι του άφεντικό! Διαλέξτε ήγέτες πού νάν' άξιοί σας!

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ
Περόν! Περόν! Περόν!

('Ο ΠΕΡΟΝ φεύγει άπ' τή σκηνή καί βρίσκεται πρόσωπο μέ πρόσωπο μέ τήν ΕΥΑ)

ΕΥΑ
'Ο κύριος Περόν;

ΠΕΡΟΝ
'Η Εύα Ντουάρτε;

ΕΥΑ καί ΠΕΡΟΝ
"Εχω γιά σάς άκουστά.
'Απορώ πώς μέ ξέρετε έμένα
μιά θεατρίνα μικρή (ένα στρατιώτη)
χτεσινή στή σκηνή. (πού μάχεται γιά τό λαό)

ΕΥΑ
Κάθε λόγος πού λέτε, μάς ξαναγεννά.

ΠΕΡΟΝ
Κάθε ρόλος πού παίζετε σείς, όμορφαίνει τή ζωή μας... Είστ' έδώ μοναχή;

ΕΥΑ
Ναί.

ΠΕΡΟΝ
Μά κι έγώ. Τί περίεργο! Τί σύμπτωση! Μπορεί νά' στε τών κόπων μου ή άνταμοιβή!

ΕΥΑ
Μοιάζει τρέλα, μά πιστέψτε με,
δέν ήρθα έπίτηδες γιά σάς έδώ.
Σάς κρατώ - καί συχωρέστε με,
«φόρτωμα» δέ θέλω νά γινώ.
Μά θά' μαι άπλή
καί καλή γιά σάς.

Δέ μιλώ ποτέ μου πρώτη έγώ
σέ άγνώστους, κι έτσι άνοιχτά.
Κι άν λιγάκι σάς άπασχολώ,
πέστε τό μου, καί όρθά κοφτά.
Μά νά ξέρετε πώς
θά' μαι άπλή γιά σάς,
θά' μαι άπίστευτα καλή γιά σάς.

Μού δώσατε μιάς στιγμής χαρά,
πού στή ζωή τυχαίνει μιά φορά.

Μά τολμώ καί ρωτώ
άν θά είσαστε καί σείς
τόσο καλός;

Δέ ζητάω γλέντι μιάς νυχτιάς
καί τό πρωί «άντίο κι έχε γειά».
Στή ζωή θά πιείς ό,τι κερνάς -
χαρά άν χαρίσεις, θέ νά βρείς χαρά.

Κι αύτό θά πεί πώς
θά' μαι άπλή γιά σάς,
θά' μαι άπίστευτα καλή γιά σάς.

ΠΕΡΟΝ
Μιλάτε, μέ μεθάτε!
'Από σάς καμιά έρώτηση
δέ μπορεί νάν' ποτέ τολμηρή!
Καί όμως έσείς
θά' μαι άπλός καί καλός.

ΕΥΑ καί ΠΕΡΟΝ *(άλλά κανένας τους δέ φαίνεται νά ξέρει πώς τραγουδάει ό άλλος)* -
Μά δέν ύπάρχει κανένας
έραστής, καί δέν θά ύπάρξει,
γυναίκα ούτε άντρας,
πού νά μήν ποντάρει
πώς κάτι θά πάρει
καί πώς θά γδάρει
τόν άλλον!
Ζητάνε νά τούς βοηθήσεις
ταίσεις
στολίσεις
προωθήσεις!
'Επίσης καί έσύ!

8

ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΠΟΡΤΑΣ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ

'Η ΕΥΑ καί ό ΠΕΡΟΝ φτάνουν στό διαμέρισμά του. 'Η 16άχρονη ΕΡΩΜΕΝΗ τού Περόν είναι στό κρεβάτι.

ΕΥΑ
'Αλλό - κι έχε γειά!
Τή θέση σου πήρα.
Στό σχολειό γύρνα έσύ,
νά δείς προκοπή
- τώρα, έχεις καί πείρα·
"Ω, μήν κλαίς κι άπορε ς,
μέσα έδώ δέ χωρείς.
Προχώρα μικρή!
Μή στέκεις σά χαμένη.
Τό ή ξ ε ρ ε ς πώς αύτός
δέ θά' ταν πιστός.
Κουνήσου, κουτή!
Μ' άρέσει ή φλυαρία σου,
τί νόστιμα τά λές!

('Η ΕΥΑ σπρώχνει τήν ΕΡΩΜΕΝΗ τού Περόν στό χώλλ)

ΕΡΩΜΕΝΗ
Τό ξέρω πώς οί έρωτες γοργά μαδούν.
Δέ μέ ξεπλανάν τού όνείρου οί γητειές.
"Ομως ή καρδιά μου όλα τά ξεχνάει
μ' άγάπη σάν μεθάει -
καί γελά.
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
Μιάς άλλης πόρτας ζήτα τό κλειδί.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
"Αλλη έλπίδα κι άλλη προσμονή.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;

ΤΣΕ
"Οπου πρίν, άκόμα μιά φορά...

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;
"Ολο λέω «πεντάρα δέ θά δίνω πιά,
θά'μαι, άπό δώ καί μπρός, πονηρή καί σκληρή».
Μά όλα όσα λέω, γίνοντ' όλα σκόνη,
καί ή καρδιά ματώνει
καί πονά.
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
Μιάς άλλης πόρτας ζήτα τό κλειδί.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
"Αλλη έλπίδα κι άλλη προσμονή.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;

ΤΣΕ
"Οπου πρίν, άκόμα μιά φορά...

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;
Μά θά μού περάσει - καθετί περνάει.
Σταλαματιά - σταλαματιά ή έλπίδα δ έ ν τρυπάει.
Κυλά ή ζωή, ποτάμι, βούρκος, κι όλα μάς τά φέρνει
καί όλα μάς τά παίρνει- καί περνά.
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
Μιάς άλλης πόρτας ζήτα τό κλειδί.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Τί μού μένει πιά;

ΤΣΕ
"Αλλη έλπίδα κι άλλη προσμονή.

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;

ΤΣΕ
"Οπου πρίν, άκόμα μιά φορά...

ΕΡΩΜΕΝΗ
Καί πού θά πάω έγώ;

ΤΣΕ
Ξανά μή ρωτάς...

9

ΤΟ ΝΕΟ «ΠΑΘΟΣ» ΤΟΥ ΠΕΡΟΝ

'Η ΕΥΑ κατακυριεύει τόν ΠΕΡΟΝ, προκαλώντας τήν όργή καί τό μίσος τών δυό φατριών πού έμειναν έχθροί της ώς τό θάνατό της: τού Στρατού καί τής «'Αριστοκρατίας».

ΤΣΕ
Μές στίς άγριες ματιές τών ψευτο-ευγενών
βλέπω μιά «σιχασιά» γιά τήν...

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
Βεβαίως!

ΤΣΕ
... ήρωίδα αύτήν.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
Σωστά τό είδες!

ΤΣΕ
'Η μύτη τών άριστοκρατών...

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
"Αν μιά στιγμή...

ΤΣΕ
... συναχώνεται άπό τών
ταπεινών τήν όσμή.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
... τής δώσεις άέρα
θά σού πάρει ό διάολος μάνα καί πατέρα.
Τί κατάντημα γιά μάς νά μιλάμε άπρεπώς!
"Εστω, έμείς μπορεί νά τήν άνεχθούμε-
μά στή γαλαρία κι όχι στή σκηνή!

ΤΣΕ
Μήπως κι οί πολεμάρχοι μας
δυσανασχετούν γιά τού Περόν...

ΣΤΡΑΤΟΣ
Βεβαίως!

ΤΣΕ
...τό νέο «πάθος»;

ΣΤΡΑΤΟΣ
Καλά τό είπες!

ΤΣΕ
"Αλλ' αύτό τραυματίζει βαριά
τού στρατού μας τήν «τάξη», παιδιά!
Τί τρέχει, λοιπόν;

ΣΤΡΑΤΟΣ
Δέν είν' άστείο!
Τρελάθηκε αύτός, άσεβεί στά ταμπού
καί τήν κουβαλάει στό «ναό» τού Στρατού!
Μιά θ ε α τ ρ ί ν α! Τί φριχτό!
Τό μόνο της πού γέλια δέν προκαλεί
στά σκέλια της τό 'χει κρυμμένο ή χαζή!
"Ε, σιγά τό προνόμιο!

'Ο μῦθος μας δηλοῖ
πῶς ἀλλοῦ τὸ πάει αὐτή.
Κι ἂν αὐτὸς κορόιδο βγεῖ,
τοῦ Στρατοῦ χαλὰ ἡ τιμή!

Οὔστ! "Αγριο τσουλί!

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
Αἶσχος, νὰ «πέσουμε» ἔτσι ἐμεῖς!
Αἶσχος, γιὰ χάρη αὐτηνῆς!
Αἶσχος, τὸ πῶς γυρνὰ ὁ τροχός,
πόρνες ἐγίναν τῆς... μοδός.

ΣΤΡΑΤΟΣ
"Ας κάνουν τὸ κέφι τους οἱ στρατιωτικοί
- ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀρπάξουν ἀρρώστια κακή-
καὶ κανεὶς δὲν τοὺς μιλεῖ.
"Αν ὅμως καμιὰ κουνίστρα, ναζοῦ,
τολμὰ στὴν κονίστρα νὰ χυθεῖ τοῦ Στρατοῦ,
ὅλο τὸ "Εθνος ἀπειλεῖ!

"Ας τὸ νιώσει αὐτὴ καλά,
μόνο ἀνάσκελα φελά.
Δὲν τῆς πρέπει νὰ τὰ παίρνει,
ἀλλὰ μόνο νὰ «τὸν παίρνει»!

Οὔστ! "Αγριο τσουλί!

('Η ΕΥΑ, λαμπερή στὰρ τοῦ κινηματογράφου πιά, μπαίνει τριγυρισμένη ἀπὸ ΜΠΡΑΒΟΥΣ).

ΤΣΕ *(μασκαρεμένος σὲ ρεπόρτερ)*
Εἶσαι τὸ «ἄστρο» τῆς χρονιᾶς, μὶς Ντουάρτε.
Θὰ πεῖς κάτι καὶ γιὰ μᾶς, μὶς Ντουάρτε;
Τί ρόλους τάχα πολὺ ποθεῖς;
Αὔριο μὲ ποιόν - ποῦ θὰ κοιμηθεῖς;

ΕΥΑ
'Ετοῦτο μονάχα σ' ἀπασχολεῖ;
Τί μάταιο πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἡ σκηνή!

ΤΣΕ
Μήπως τυχὸν θ' ἀποσυρθεῖς; Λόγω τῶν σχέσεών σου μὲ τὸν συνταγματάρχη Περόν;

ΜΠΡΑΒΟΙ
Κόφ' το καὶ στρίβε!
(Σπρώχνουν τὸν ΤΣΕ στὴν ἄκρη, κι ὁδηγοῦν τὴν ΕΥΑ ἔξω)

ΣΤΡΑΤΟΣ
Δὲ θέλει μονάχα τὸ κρεβάτι ἡ κυρὰ
διψᾶ ἐξουσία καὶ τιμὲς νὰ τρυγά.
Μὰ στὸ δρόμο θὰ βρεθεῖ!

"Ας τὸ νιώσει αὐτὴ καλά,
μόνο ἀνάσκελα φελά!
Δὲν τῆς πρέπει νὰ τὰ παίρνει,
ἀλλὰ μόνο νὰ «τὸν παίρνει»!

'Ο μῦθος μας δηλοῖ
πῶς ἀλλοῦ τὸ πάει αὐτή.
Κι ἂν αὐτὸς κορόιδο βγεῖ,
τοῦ Στρατοῦ χαλὰ ἡ τιμή!

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
"Ολα πᾶν κατὰ κρημνῶν
ἂν τὴ ζωὴ τῶν εὐγενῶν
κι ὅλου τοῦ κόσμου τοῦ καλοῦ
μολύνει κάποια σουρλουλοῦ!

10

ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Καθὼς ἡ πολιτικὴ κατάσταση γίνεται ὅλο καὶ πιὸ θολή, ἡ ΕΥΑ παρακινεῖ τὸν ΠΕΡΟΝ νὰ προσπαθήσει ν' ἀποσπάσει τὸ πιὸ μεγάλο «ἔπαθλο» - τὴν Προεδρία τῆς 'Αργεντινῆς βοηθημένος ἀπ' τοὺς ἐργάτες, ποὺ τὴν ὑποστήριξή τους εἶχαν ἔντεχνα ἐξασφαλίσει ἀπὸ καιρὸ ὁ συνταγματάρχης καὶ ἡ «στάρ».

ΠΕΡΟΝ
"Οπου νά' ναι, θὰ βγοῦν σπαθιά!
"Ολοι μάχονται γιὰ τὴν 'Αρχή.
"Ισως δὲ μᾶς μισοῦν
ἀλλὰ ἱδρωκοποῦν
νὰ μᾶς φυτέψουνε στὴ γῆ!

ΕΥΑ
"Ας πᾶ' νὰ λὲν' καὶ νὰ συνωμοτοῦν!
Δὲν εἶναι, τοῦτοι, ἡγέτες, μὰ φελλοί!
Μόνο μιὰ φοῦχτα εἶναι, καὶ δὲ μετροῦν
μπρὸς στὸ πλῆθος ποὺ σ' ἀποκαλεῖ
«τοῦ λαοῦ κεφαλή».

Μεῖνε ἀτάραχος στὴν ἄκρια,
πρόσμενε, καὶ θά' ρθει ἡ ὥρα σου,
ποὺ θὲ νὰ μᾶς - νὰ σοῦ ζητᾶν μὲ δάκρια
νὰ «θυσιαστεῖς» - κι ἡ χώρα σου
ἀπ' τὸ χάος νὰ βγεῖ
σὰν ὁ Περὸν στὴν 'Εξουσία θρονιαστεῖ.

ΠΕΡΟΝ
Κι ὅμως, θά' ταν φρονιμάδα
τώρα δὰ ν' ἀποσυρθῶ.
'Η φυγὴ σοῦ δίνει αἴγλη —
καὶ νὰ γιατί
ὅλοι οἱ ἐξόριστοι «διαπρέπουν»,
χώρια πού' ναι ζωντανοί!
Μπορεῖ νά' βρω κάποια θέση
στὴν 'Αϊτή...

ΕΥΑ
Πῶς μπορεῖς νά' σαι-ήττοπαθής
καὶ ν' αὐτοκτονεῖς πολιτικά;
Μὴν ξεχνᾶς: τοῦ λαοῦ
κρατᾶς τὸ χέρι, ἀφοῦ
σ' ἀκολουθᾶ ἡ ἐργατιά!

ΦΩΝΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ
Περόν! Περόν! Περόν!

(Μπαίνουν ὁ ΤΣΕ καὶ πλῆθος ἀπὸ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ κλπ. μὲ σημαῖες, λάβαρα, πλακάτ).

ΤΣΕ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, τὸ κεφάλι ψηλά!
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, μὴ φοβᾶσαι ἄλλο τὰ δεσμά!

ΕΥΑ
"Ενας μόνο μπορεῖ νὰ γινεῖ τοῦ λαοῦ ἀρχηγός!
Δικές σας ἰδέες καὶ ὄνειρα ἔχει αὐτός.
Σᾶς πιστεύει καὶ παλεύει
γιὰ τὰ δίκια ὅλωνῶν σας!
Γι' αὐτὸ κι ἐμένα ἀγαπᾶ!

ΠΛΗΘΟΣ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Στὴ μάχη, ἐμπρός, λαέ!
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Τὸ χέρι τοῦ ἐργάτη δὲ λυγάει ποτέ!

ΕΥΑ
Κι ἐγὼ εἶμ' ἐργάτης, μαρτύρησα ὅπως καὶ σύ.
Μιζέρια καὶ πείνα κι ὀργὴ ξέρω τί πά' νὰ πεῖ.
Μὰ τὴ λύτρωσή μου εἶδα
στὸν Περόν.
Καὶ ἡ πατρίδα
θὰ σωθεῖ μονάχα ἀπ' αὐτόν!

ΤΣΕ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Καινούριοι καιροὶ ἀρχινοῦν!

ΤΣΕ καὶ ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Σὰν εἴμαστ' ἑνωμένοι, ποτὲ δὲ μᾶς νικοῦν!

(Οἱ «ΜΥΣΤΙΚΟΙ» ξυλοφορτώνουν τὸν ΤΣΕ)

ΕΡΓΑΤΕΣ *(ἕνας-ἕνας)*
'Εθνικοποίηση στὶς φάμπρικες ποὺ οἱ ξένοι μᾶς ρουφᾶν!
Συμμετοχὴ καὶ στῆς δουλειᾶς μας τὰ κέρδη!
Καὶ ὀχτάωρο!
Καὶ αὐξήσεις!
Στὶς γυναῖκες ψῆφο! Ναί!
Λεφτὰ γιὰ Πρόνοια!
Ψωμί! Δουλειά! 'Ισότητα!

ΠΕΡΟΝ
Τὸ κακὸ εἶν' ὅτι πρέπει νὰ κατέβω σ' ἐκλογές.
Καὶ τὸ χειρότερο: πρέπει νὰ πλειοψηφήσουμε.
'Αλλ' ἂν εἰσπράξω μόνο «μπράβο», μόνο ζητωκραυγές,
εἶναι κι ἄλλος τρόπος κυβέρνηση νὰ γίνουμε.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ *(σ' ἕναν ἐργάτη)*
Θὰ ψηφίσεις λεύτερα ὅποιον θές, μὰ θὰ βγάλεις ὅποιον θέμε ἐμεῖς!

ΕΥΑ
'Ο Περὸν παραιτήθηκε, ἀρνήθηκε πιὰ τὸ Στρατό.
Μὲ τοὺς προλετάριους βαδίζει στὸν ἴδιο σκοπό.
Σᾶς πιστεύει καὶ παλεύει
γιὰ τὰ δίκια ὅλωνῶν σας.
Γι' αὐτὸ κι ἐμένα ἀγαπᾶ!

ΟΛΟΙ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, τὸ κεφάλι ψηλά!
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, μὴ φοβᾶσαι ἄλλο πιὰ
καὶ σπάσε πιὰ
τῶν σκλάβων τὰ
δεσμά!

ΠΕΡΟΝ
Κι ὅμως, θά' ταν φρονιμάδα
τώρα δὰ ν' ἀποσυρθῶ.
Ξαπλωμένος μακριὰ ἀπὸ δῶ,
τί χάρμα
τὸ κοκτέιλ μοῦ στὴ βεράντα
μ' ἡδονὴ νὰ ρουφῶ,
νὰ κοιμᾶμαι δίχως ἔγνοιες
- ἄ, τί θαῦμα!

ΕΥΑ
Δὲν τὸ θέλω, λές, κι ἐγώ;
Μ' ἐφιάλτες τὶς νυχτιὲς περνῶ
μήπως τὰ πάντα χάσουμε!
Λοιπόν, τὶς πόρτες μὴν τὶς κλείσεις
καὶ γιὰ ἄλλες λύσεις:
δὲς πῶς θὰ τὸ σκάσουμε,
τὸ σχέδιο
ἂν ἀποτύχει ἀπὸ
ἀτυχία
ἢ βλακεία...

Θὰ εἶχα παλέψει
ἂν δὲν ἤξερα καλὰ
πῶς ἡ χώρα αὐτὴ θὰ γινεῖ δική μας;

ΟΛΟΙ
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, τὸ κεφάλι ψηλά!
Μιὰ νέα 'Αρτζεντίνα!
Λαέ, μὴ φοβᾶσαι ἄλλο πιὰ
καὶ σπάσε πιὰ
τῶν σκλάβων τὰ
δεσμά!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

11

ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ "CASA ROSADA"

'Η πρώτη δημόσια ἐμφάνιση τοῦ ΠΕΡΟΝ καὶ τῆς (γυναίκας του πιὰ) ΕΥΑΣ, ἀμέσως μετὰ τὴ θριαμβευτικὴ νίκη του στὶς προεδρικὲς ἐκλογὲς τῆς 4.6.1946. 'Η σκηνὴ μέσα κι ἔξω ἀπ' τὸ μπαλκόνι τῆς "Casa Rosada", τοῦ ροδόχρωμου προεδρικοῦ μεγάρου στὸ Μπουένος "Αιρες.

ΤΣΕ
Λαὲ τῆς 'Αρτζεντίνας! 'Ο νέος σου Πρόεδρος νάτος! 'Ο Χουὰν Περόν!
(Τὸ ΠΛΗΘΟΣ ὀρύεται «Περόν! Περόν! Περόν!»)

ΠΕΡΟΝ
'Αργεντινοί! 'Αργεντίνες! Μείναμε ὅλοι πιὰ γυμνοί!
Μὰ τοὺς ἐχθροὺς θὰ πολεμήσουμε:
τὴ φτώχεια μας, τὴν ἀδικία, κι ὅποιον ρουφάει
τὸ αἷμα μας!
Δὲ ζητᾶμε ἐμεῖς παρὰ
ἐλευθερία, ἰσότητα, δουλειά!
Κι ἂς μάθει ὅλη ἡ Γῆ πὼς τὸ ἔθνος μας ξυπνάει
καὶ πὼς χτυπᾶ ἡ καρδιά του στὸ σῶμα
τοῦ Χουὰν Περὸν - καὶ τῆς πρώτης κυρίας
τῆς 'Αρτζεντίνας,
Εὔας Ντουάρτε ντὲ Περόν!

ΤΣΕ
Σὰν θεατὴς αὐτοῦ τοῦ βάρβαρου θεάματος, θὰ πῶ «μπράβο» στὸ σκηνοθέτη του!

(ΜΠΡΑΒΟΙ κινοῦνται ἐναντίον τοῦ ΤΣΕ)

ΤΣΕ
Μπορεῖ νὰ μὴν εἶμαι θεατὴς μονάχα - δεῖτε πὼς ἐνθουσιάζομαι, κύριοι. Περόν! Περόν! Περόν!
"Ε!, ἂν γυμνωθῶ κι ἐγώ, δὲν θὰ —;

(Οἱ ΜΠΡΑΒΟΙ τὸν βγάζουν ἔξω σηκωτό)

(Τὸ ΠΛΗΘΟΣ ἀρχίζει τώρα νὰ φωνάζει «'Εβίτα! 'Εβίτα! 'Εβίτα!»)

ΕΥΑ
Δέ βρίσκω λόγια... δέν ξέρω πώς
όσα εγώ νιώθω νά σάς πώ.
Ἡ ψυχή τοῦ λαοῦ, τώρα όσο ποτέ,
είν' ή πνοή μου.
Πάντα παιδί μένω τῶν «ταπεινῶν»,
κι άς είμαι ντυμένη λαμπρά
σάν «στάρ» κάποιων άλλων καιρῶν.

Μά έπρεπε ν' άλλάξω — νά φτάσω έδώ.
Ὄχι πιά νά 'μαι σκουλήκι τής γής,
πεθαμένη πρίν ζήσω, μιά σκιά μές στή σκιά.
Λεύτερο άέρα
δίψαγα πάντα, καθετί νά γευτώ.
Μά ό,τι κι άν γνώρισα άλλού,
τούτη είν' ή γή π' άγαπώ.

Μήν κλαίς γιά μέν' Ἀρτζεντίνα.
Κοντά σου γιά πάντα θά 'μαι.
Κάθε μου σκέψη
δική σου μένει,
καί σύ μαζί μου
μείνε δεμένη.

Κι όσο γιά χρήμα καί γιά τιμές,
ποτέ δέν τά γύρεψα εγώ,
μ' όλο πού όλοι σού λέν πώς αὐτά κυνηγώ.
Είναι παγίδες
καί πάντα σ' άφήνουν μέ χέρια άδειανά.
Μιά άλήθεια θά πώ: σ' άγαπώ —
μακάρι τό ίδιο καί σύ!

Μήν κλαίς γιά μέν' Ἀρτζεντίνα...

(Ἡ ΕΥΑ πνίγεται άπ' τή συγκίνηση. ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ «παίρνει» τό σκοπό τοῦ τραγουδιοῦ της)

ΕΥΑ
Μήν κλαίς γιά μέν' Ἀρτζεντίνα.
Κοντά σου γιά πάντα θά 'μαι.
Κάθε μου σκέψη
δική σου μένει,
καί σύ μαζί μου
μείνε δεμένη.

Μήν είπα πολλά;
Σωπαίνω πιά —
δέν μπορώ νά βρώ τί νά πώ.
Τά λόγια μου φτωχά,
μά νοιώθετε σείς
πώς είν' άληθινά.

(Τό ΠΛΗΘΟΣ κυριεύεται άπό έκστατικό ένθουσιασμό)
(Ἡ ΕΥΑ μπαίνει μέσ' άπ' τό μπαλκόνι)

ΕΥΑ
Ἀκοῦστε τους, λοιπόν! Ἡ φωνή τής Ἀρτζεντίνας! Μάς άγαπά ό λαός!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ
Κράτος δέν θά πεί παράτες γιά χωριάτες!

ΕΥΑ
Θά τό δοῦμε, μικρέ!

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ
Ἐβίτα Περόν! La Santa Peronista!

(Ἡ ΕΥΑ ξαναβγαίνει στό μπαλκόνι)

ΕΥΑ
Δέν είμαι παρά μιά γυναίκα πού ύπηρετεί τόν Περόν στή μάχη του γιά τό λαό μας! Ἤμουνα κι έγώ σάν καί σάς! Πήρα άπ' τούς λεφτάδες τά πλούτη τους μόνο γιά σάς— γιά όλους έσάς! Μιά μέρα, θά γινοῦνε δικά σας! Προλετάριοι! Οί τιμές, ή δόξα, τά γιορταστικά τραγούδια, δέν είναι μόνο γιά τόν Περόν! Μά γιά όλους μας! Γιά όλους μας!

ΕΝΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
Ὅλα πάν κατά κρημνῶν
άν τή ζωή των εύγενῶν
μολύνει κάποια σουρλουλοῦ —

ΕΥΑ
Ἡ μισητή τάξη πέθανε πιά! Γιά δείτε ποιόν τώρα καλοῦν!

12

ΣΤ' ΑΣΤΕΡΙΑ ΠΕΤΑΣ

Ὁ ΤΣΕ θυμίζει στήν ΕΥΑ τίς παγίδες τής έπιτυχίας. Ἀλλ' αὐτή είναι άκράτητη.

ΤΣΕ
Στ' άστέρια πετάς — τί νέα, τί λατρευτή!
σωστή ρήγισσα πιά, μέ τόσες χάρες — κι είσαι μαζί
μιά «ἱέρεια ήδονής» καί «Παναγιά»!
Κι ήσουν παιδί τής φτωχολογιάς,
μόνο, χαμένο,
άγριο, δαρμένο.

Στ' άστέρια πετάς — είδες ποτέ, στά τρελά όνειρά σου,
πώς οί θησαυροί αύτής τής γής δικοί σου θά γινοῦν;
Τί όράματα είχες όταν σερνόσουνα
τίς νυχτιές στά σοκάκια
καί στής «πιάτσας» τό βόρβορο;
Μήν κοιτάς! Βαθύς είν' ό γκρεμός!

Στ' άστέρια πετάς — τί άλλο θές; Ποιόν άλλο ούρανό;
Σάν φτάσεις στής γής τήν κορφή, ξεχνάς τής γής τόν καημό.

Τί κρίμα ν' «άνεβείς» τόσο νωρίς!
Ὅλα τά 'χεις πιά γευτεί,
όλα τά πήρες
άπό τίς Μοίρες.

Στ' άστέρια πετάς — νά μή σέ πνίξει έλπίζω ή πλήξη!
Τί δόξα, τί δύναμη, μεμιάς — καί τί άπέραντο κενό!
Δέν θά δίνεις δεκάρα άν σέ άγαποῦν,
όμως άν σέ μισοῦνε
θά σοῦ λείψει ή πρώτη όρμή,
σέ χρυσή θά είσαι φυλακή.

ΕΥΑ
Στ' άστέρια πετώ — μ' έχουν βρίσει, λιθοβολήσει.
Μ' άπλή 'ναι ή ίστορία μου: μιά φτωχιά πού έφτασε ψηλά!

Τή σωστή πήρα θέση, τή σωστή στιγμή!
Ὅλοι λέν, είχα τύχη.
Μά τοῦτο σάς λέω έγώ:
τολμηρούς ή Τύχη εύνοεί...

13

«ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ»

Ἡ ΕΥΑ έτοιμάζεται γιά πολιτική περιοδεία στήν Εὐρώπη.

ΕΥΑ
Πώς δέ θά πετύχω έγώ
στήν «έκστρατεία» πού ξεκινώ;
Τώρα σαλπάρω!
Θά διαλαλήσω παντοῦ
πώς άναστήθηκε
ή χώρα μας γιά πάντα!

ΟΙ ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΑΣ
Σώ - μα! Καί - Στόμα! Μέϊκ - άπ! Στύλ!
Μάτια! Φώς! Ροῦχα! Κούπ! Πόδια! Σέξ!
Πέρλες! Διαμάντια! Λάμψη!

ΕΥΑ
Δικός μου ό λαός μου
καί μοῦ 'χει λατρεία!
Γιά ντύστε με θεία
μέ μοντέλα Ντιόρ
γιά νά τούς θαμπώσω
μ' Οὐράνιου Τόξου φώς!
Συγκίνηση θέλουν,
καθώς κι έγώ!

ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΕΣ
Σώμα - καί - Στόμα! Μέϊκ - άπ! Στύλ! Μάτια!

ΕΥΑ
Σπλάχνο τους είμαι!
Διψοῦν μεγαλεία.
Γιά άπλώστε μαγεία
ρόδου άργεντινοῦ
γιά νά τούς γοητέψω
μ' Οὐράνιου Τόξου φώς!
Φυγή λαχταροῦν,
καθώς κι έγώ!

ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΕΣ
Σώμα - καί - Στόμα! Μέϊκ - άπ! Στύλ!
Μάτια! Φώς! Ροῦχα! Κούπ! Πόδια! Σέξ!
Πέρλες! Διαμάντια! Λάμψη!

ΕΥΑ
Ὅλοι μου οί προλετάριοι προσμένουν
νά λειώσω τούς κάλπικους «άριστοκράτες» μας.
Δέ θά τούς γελάσω!

«Ὁ σωτήρας»!
έτσι μέ λένε
κι έτσι μέ θένε.

Κάντε τό πάν
νά «πέσουν» οί πάντες
μ' Οὐράνιου Τόξου φώς
καί μ' άσβηστη λάμψη!

Δέ ντύνετε σείς μιά κυρά πού γλεντάει καί τά σπάει,
μέ κάποια πού, κάθε φορά, τελευταία γελάει!

Πάμε στήν Εὐρώπη!
Τό Τόξο πρόβαλε!
Θέαμα στήνω γι' αὐτούς
πού δέ βάζει ό νοῦς!

Ξύπνα, γριά Εὐρώπη!
καί σύ θά μάθεις τώρα σέ μένα τί θά βρείς:
λίγη δόση άπό
Ἀρτζεντίνα κι άπό
στάρ λαμπερή!

14

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ»

Ἡ Ἱσπανία ύποδέχτηκε πανηγυρικά στήν ΕΥΑ, άλλά ή Ἰταλία κι ή Γαλλία τής φέρθηκαν χλιαρά. Στήν Ἀγγλία, ή ΕΥΑ δέν πήγε διόλου.
Ὁ ΠΕΡΟΝ καί μερικοί ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ συζητάνε γιά τήν περιοδεία τής ΕΥΑΣ. Ὁ ΤΣΕ «παίρνει» πολλούς στίχους τῶν Ἀξιωματικῶν καί προσθέτει δικά του σχόλια.

ΠΕΡΟΝ
Λαοί τής Εὐρώπης! Σάς στέλνω τό «Τόξο» τής Ἀρτζεντίνας!

ΤΣΕ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Μάγεψε όλους τούς Ἱσπανιόλους ή Ἐβίτα
κι άπ' τή μύτη τούς σέρνει.
Ἔ, καί τί μ' αὐτό;
Είναι ή νέα Μαντόννα μ' άγγιγμα χρυσό.
Γιά κείνην ούρλιαζε μιά άρένα γεμάτη.
Σπουδαίο λάχανο νά 'σαι άπ' τόν Φράνκο
πιό κουκλί!

Δέκα χρόνια βασιλεύει ό Φράνκο,
λοιπόν έχουμε συμμάχους όλκής
πού είν' άκλόνητοι όπως έσείς!
Τό πιό σπουδαίο: λέν οί πολιτειολόγοι
πώς ή γοητεία της πολύ (όλους)
(σ') ώφελεί.

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ὁ κόσμος όλος θεωρεί
πώς έχει άφάνταστο σουξέ
ή Εὔα στή μεγάλη τουρνέ!

ΤΣΕ
Θά πετύχει κι άλλοῦ;

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Μά σοῦ είπαμε ναί!

ΕΥΑ *(στήν Ἱσπανία)*
Νά, λοιπόν! Σάς τό 'χα πεί:
Ὅπου πήγα, έδώ ή έκεί,
τά πλήθη είν' ίδια, προσκυνάν
αὐτούς πού λέν πώς τά πονάν.
Καί τώρα, ποιός τή «θεατρίνα» ύποτιμά;

ΠΕΡΟΝ
Μά διόλου δέ σέ ύποτιμώ!
Γιά σύρε τώρα στή Ρώμη, λοιπόν.

ΤΣΕ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Δέ θέλω έγώ νά σάς χαλάσω τό κέφι,
μ' άπό έκεί νά νέα δέν είν' καλά.
Δέν πήρε ή Εὔα αὐτωνών τά μυαλά.
Βλέπω, λοιπόν, στίς σχέσεις μας κάποια νέφη.
Ὅλοι λέν «Τί Περόν, τί Μουσσολίνι»!
Μά γιατί;

ΕΥΑ *(στήν Ἰταλία)*
Τ' άκοῦτε αὐτό;
«Πουτάνα» μέ λέν!
Τά χτήνη, «πουτάνα» μέ λέν!

ΕΝΑΣ ΙΤΑΛΟΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ
Μά Σινιόρα Περόν
φταίει ή συνήθεια γι' αὐτό:
μέ λέν άκόμα «ναύαρχο»
κι άς έχω χρόνια νά δώ νερό!

ΤΣΕ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Μά ύπάρχει φώς, μιά κι είδε τόν Πάπα.
Πήρε παράσημο καί λίγα λόγια πατρικά.
Μπορεί, λοιπόν, τά πλήθη νά 'ταν έχθρικά,
μά ό «άξονας» μας μέ τή Ρώμη άκόμη κρατά.
Τά είδες; τούς «έσκισε» καί τούς
Ἰταλιάνους!

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ὁ κόσμος όλος θεωρεί
πώς έχει άφάνταστο σουξέ
ή Εὔα στή μεγάλη τουρνέ!

ΤΣΕ
Θά πετύχει κι άλλοῦ;

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Μά σοῦ εἴπαμε —

ΤΣΕ
...διοταχτικά

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ναί!

ΤΣΕ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Στό Παρίσι, τί λαμπρή ὑποδοχή!
Ἔλαμψε σάν ἥλιος στήν καταχνιά,
τούς θύμισε τής "Belle Epoque" τήν ξενοιασιά.
Τής παραδόθηκαν σώματι καί ψυχή!
Ἀλλά, ξάφνου, φάνηκε ἡ Εὔα σάν
νά λυγάει.

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ἡ Εὔα; Λ υ γ ά ε ι;

ΤΣΕ
Δυστυχῶς, τό «Τόξο» μας χάνει φῶς!
Θαρρῶ, δέ θά πάει στή Λόντρα πιά.

ΠΕΡΟΝ
Ἡ Ἀγγλία εἶναι φοβερή σουπιά!

ΤΣΕ
Σκαρῶστε παράτες κι ἑτοιμάστε γιορτές,
κάτι σάν θρίαμβο ρωμαίου
στρατηγοῦ!

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ὁ κόσμος ὅλος θεωρεῖ
πώς ἔχει ἀφάνταστο σουξέ
ἡ Εὔα στή μεγάλη τουρνέ!
Θά πετύχει κι ἀλλοῦ;

ΤΣΕ
Μά σᾶς λέω πώς —

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Ναί!

ΤΣΕ
Καί ὄχι!

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Καί ναί!

ΤΣΕ
Καί ὄχι!

ΠΕΡΟΝ καί ΑΞ/ΚΟΙ
Καί ναί... καί ὄχι...
Ὁ κόσμος ὅλος θεωρεῖ
πώς εἶχε ἀφάνταστο σουξέ...

ΕΥΑ *(ἀφοῦ γύρισε ἀπ' τήν Εὐρώπη)*
Τί θαρρεῖ πώς εἶναι ὁ Ἄγγλος βασιλιάς;
Τσάι μοῦ πρότεινε στήν ἐξοχή!
Τί διάολο προσβολή 'ναι αὐτή!
Στήν Προεδρίνα σας πρέπει τό Μπάκιγχαμ Πάλας!
Ἄν «ξυνίζω» ἐγώ στήν Ἀγγλία,
τότε ἡ Ἀ γ γ λ ί α «ξυνίζει» σέ μ ἐ ν α!

15

Η ΘΕΑΤΡΙΝΑ ΔΕΝ ΕΜΑΘΕ...

Μετά τήν περιοδεία της στήν Εὐρώπη, ἡ ΕΥΑ ἀφιερώνεται στίς ἐσωτερικές ὑποθέσεις τής Ἀργεντινής, ἀδιαφορώντας γιά τίς ἐπικρίσεις τῶν ἐχθρῶν της.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ
Τί γοργά φυλλοροοῦν
ὅσα οἱ ἄμυαλοι τολμοῦν!
Ἡ φαντασμένη αὐτή θαρρεῖ
θ έ α τ ρ ο τήν πολιτική!
Μά δέ θά μάθει ἡ «μπουλουξοῦ» -
ποιά εἶν' ἡ θέση της, (π ῶ ς) καί π ο ῦ,
Μά δέ θά μάθει ἡ «μπουλουξοῦ»
ποιά εἶν' ἡ θέση της, (π ῶ ς) καί π ο ῦ;

ΕΥΑ
Δ έ ν ἔμαθα ἐγώ τό ρόλο πού ζητᾶτε σ ε ί ς.
Κορόιδα δέ θά πιάσω τούς ἄμοιρους γιά νά σᾶς ἀρέσω,
δωρεές δέ θά κάνω γιά νά φράξω πεινασμένα στόματα,
καί πρόεδρος δέ θά γινώ στά «φιλανθρωπικά» σας τά ἱδρύματα,
κι ἄν μοῦ τό ζητήσετε σεῖς —
πού θ ά τ ό ζ η τ ή σ ε τ ε σεῖς!

Δ έ ν ξέρω ἐγώ τό ρόλο πού ζητᾶτε σ ε ί ς.
Δ έ ν χοροπηδῶ στό δικό σας σκοπό.
Δ έ ν πετάω ἐγώ στά μάτια τῶν φτωχῶν μας στάχτη
— καί ὅποιος «διαφωνεῖ»,
ἄς πάει νά χαθεῖ!

ΤΣΕ
Νά μέ συμπαθᾶτε - τά λόγια σας μᾶς συγκινοῦν,
ἀλλά οἱ φτωχοί μας ἀ κ ό μ α ἀλλαγή καρτεροῦν.
Δέν εἶμαι γκρινιάρης, ἀχάριστος, οὔτ' ἀγενής,
μά λέω πώς μ ο ν ά χ α γ ι ά σ ᾶ ς «σκιζόσαστε» σεῖς!

ΕΥΑ
Ὅλα θά δικαιωθοῦν ἀπ' τό Ἵδρυμά μου!

16

ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΚΥΛΟΥΣΕ

Τό «Ἵδρυμα» τής ΕΥΑΣ τήν κάνει εἴδωλο τοῦ λαοῦ — μ' ὅλο πού ἡ προσφορά του εἶναι ἐλάχιστα ὠφέλιμη στήν οἰκονομία τοῦ τόπου.

ΤΣΕ
Καί τό χρήμα κυλοῦσε ἐκεῖ ὁλημερίς,
καί μεγάλην ὠφέλεια εἶχε ἡ πατρίς.
Τό χέρι τής Εὔας ἔφτανε σ' ὅλους καί παντοῦ.
Ἔ, κ α ί τ ί μ' α ὐ τ ό, λοιπόν;
Σάν κυλάει τό χρήμα, δέν πολυρωτᾶς,
χαίρεσαι μονάχα πού τρανή χαρά σκορπᾶς.
Τούς φτωχούς καλεῖ ἡ Εὔα ὀπίσω της ἐλθεῖν!
Δέν ξανάγινε Ἵδρυμα σάν τής Εὔας Περόν!

ΧΟΡΟΣ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ κλπ.
Χρῆμα, χρῆμα, χρῆμα,
χρῆμα κυλᾶ!

ΤΣΕ
Ἄν γουστάρεις σέ Κολλέγιο νά σπουδάσεις,
σπίτι τζάμπα νά 'χεις ἤ στή θάλασσα νά ξεσκάσεις,
ἡ Εὔα καί τό ἅγιο Ἵδρυμά της εἶν' ἐδῶ.
Ἁπλή εἶν' ἡ λύση, φίλε μου:
Γράψε τ' ὄνομά σου καί τ' ὄνειρό σου σέ μιά αἰτησούλα,
πέταξέ την ψηλά, κι ἄν τήν πιάσει ἡ Εὐούλα,
τή ζωή σου θέ ν' ἀλλάξει γιά ἕνα μήνα ἤ δυό!
Σ' ἔχει κανακέψει ἄλλος σάν τήν Εὔα Περόν;

ΧΟΡΟΣ
Χρῆμα, χρῆμα, χρῆμα,
χρῆμα σκορπᾶ!

ΤΣΕ
Καί τό χρῆμα δεξιά κι ἀριστερά τό σκορποῦσε -
σέ φτωχούς, σέ «λειψούς» καί σέ ὅποιον «δάνειο» ζητοῦσε.
Μά οἱ στιφοί φωνάζουν πώς τό χρῆμα πάει στράφι.
Ἔ, καί τί μ' αὐτό, λοιπόν;
Ὅσοι χρῆμα σκορπᾶνε βιβλία δέν κρατᾶν.
Φτάνουν μόνο οἱ φτωχοί πού μέ δάκρυα σέ κοιτᾶν.
Ταμίες, λογιστές καί ξία εἶναι ἄθλιο συνάφι.
Ἀγαπήθηκε ἄλλος ὅπως τώρα ἡ Εὔα Περόν;

ΧΟΡΟΣ
Χρῆμα, χρῆμα, χρῆμα
χρῆμα σκορπᾶ!

ΤΣΕ
Σάν κυλάει τό χρῆμα, τί νά κάνεις καί ἐσύ;
Μέλι ἅμα κρατᾶς, θά τό γλείψεις — κ α ί ἐ σ ύ!
Μά π ο ῦ μπορεῖς νά κρύψεις τό μικρό σου μασούρι;
Ἡ Ἑ λ β ε τ ί α νἄν' καλά!
Ὁ καθείς ἀκουμπᾶ ἐκεῖ κρυφά καί σεμνά τή ρέφα
καί κανένας ποτέ δέν τόν παίρνει πρέφα.
Τί καλά οἱ νόμοι νά μή σοῦ γίνονται τσιμπούρι!
Δ έ θ ά β ρ ε ῖ ς βιβλιάριο στ' ὄνομα Εὔα Περόν!

ΧΟΡΟΣ
Χρῆμα, χρῆμα, χρῆμα,
χρῆμα κυλᾶ!

17

ΣΑΝΤΑ ΕΒΙΤΑ

Μπαίνει μιά ὁμάδα ΠΑΙΔΙΩΝ, κρατώντας ἄσπρες λαμπάδες ἀναμμένες.

ΠΑΙΔΙΑ
Δόσε μου, Εὔα, μιάν εὐλογία, μιάν εὐχή.
Στό Θεό πές πώς κάνω αὐτό πού μπορῶ.
Γιά σέ προσευχές λέω, κι ἄς εἶσαι ἁγία ἐ σ ύ.
Θές, μάνα Εὔα, νά 'μαι γώ τό παιδί τό δικό σου;
Κάνε με ἄξιο, γίνε ὅλος μου ὁ κόσμος καί ὅλη ἡ ζωή.
Σέ σένα νά μοιάσω ἐγώ προσπαθῶ.
Δόσε, ἁγία Εὔα, μιά μπουκιά σ' ἕνα ὀρφανό.
Στό Θεό πές πώς κάνω ὅ,τι μπορῶ.

ΤΣΕ
«Ψῆσ' τα» ἀπό μικρά, Ἐβίτα, «ψῆσ' τα» ἀπό μικρά!

(Μπαίνουν ΕΡΓΑΤΕΣ κρατώντας λαμπάδες κι αὐτοί)

ΕΡΓΑΤΕΣ
Santa Santa Evita
Madre de todos los ninos
De los tiranizados
De los descamidados
De los trabajadores
De la Argentina

ΤΣΕ
Γιατί νά θές ἐξουσία, μιά καί εἶσαι «ἁγία»;

18

ΒΑΛΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΣΕ

Ὁ ΤΣΕ, ὁλότελα ἀπογοητευμένος πιά ἀπ' τήν ΕΥΑ, σαρκάζει τούς ζηλωτές της καί τή ρωτάει γιά τά κίνητρά της καί γιά τίς σκοτεινές πλευρές τοῦ περονικοῦ καθεστῶτος.

ΤΣΕ
Πέστε μου, πρίν νά χαθῶ μ' ἕνα βάλς
— ἄν καί ἄπρεπος μοιάζω, θαρρῶ —
μακριά θέ νά πάει τούτ' ἡ βαλίτσα
καί θέ νά κρατήσει τούτ' ἡ «φάρσα» καιρό;

Πέστε μου, πρίν γιά τή δύση καλπάσω,
«Σωτῆρας» μας εἴσαστε σεῖς
πού κάθε ἀντίπαλό σας
πετᾶτε στό φρέσκο
ἤ ἀμέσως τόν χώνετε κάτω ἀπ' τή γῆς;

ΕΥΑ
Πές μου, προτοῦ στό καράβι σου μπεῖς,
σέ χαμένους γιά νά πᾶς οὐρανούς,
μ π ο ρ ῶ ν' ἀλλάξω ἐγώ — πές! —
τοῦ παιχνιδιοῦ τούς κανόνες τούς παλιούς;

Πές μου, προτοῦ ν' ἀνεβεῖς στ' ἄλογό σου,
τ ί θέλεις νά κάνω ἐγώ;
Δέ μέ νοιάζει τί λέν οἱ ἀστοί «μας»,
κι ἄς βάζουν τόσες σπιουνιές — θέλω νά δώσω στούς προλετάριους
μιά θέση στόν ἥλιο — ἤ δυό!

ΤΣΕ καί ΕΥΑ
Τή σαπίλα νά διώξεις δέν εἶναι τρόπος
κι ὅλοί οἱ λαοί κυβερνιῶνται ὅπως - ὅπως!

ΕΥΑ
Δέν τά βγάζεις πέρα
χωρίς λίγη λέρα.
Γιά τοῦτο
ν ι κ η τ ή ς
νά 'σαι καί «ἀσεβής»,
κι ὄχι «ἅ γ ι ο ς» καί χ α μ έ ν ο ς!

ΤΣΕ
Πέστε μου, πρίν γι' ἀλλοῦ βάλω πλώρη,
γιά μιά ἄλλη, ἐλεύθερη, γῆ,
δέ νιώθετε σεῖς πού τό πᾶτε;
Σέ ἡφαίστειο πάνω χορεύετε ὅλοι,
πού αὔριο θά ἐκραγεῖ!

ΕΥΑ
Ἄν ἔχεις ἀνάγκη λεφτά γιά τά ναῦλα,
σοῦ δίνω ὅσα θέλεις ἐγώ.
Μά — πρίν — πές μου π ο ι ό ς θά χαρεῖ
ἄν καταπιαστῶ
μέ τοῦ κόσμου μας ὅλου
τίς μύριες στερήσεις;
Π ο ῦ νά 'βρω τίς λύσεις,
κι ἄν ζοῦσα, ἀκόμα, χρόνια ἑκατό;

ΤΣΕ καί ΕΥΑ
Τή σαπίλα νά διώξεις δέν εἶναι τρόπος,
κι ὅλοι οἱ λαοί κυβερνιῶνται ὅπως - ὅπως.

ΕΥΑ
Λοιπόν, ἄσε μένα
καί σύρε στά ξένα.
Καί μεῖνε
μέ τήν ὀργή σου
κι ἀρνήσου τή γῆ σου.
Φύγε, φίλε,
φίλε, στρίβε!

Ὤ, χρόνια νά ζοῦσα ἑκατό!
Τώρα, ὅμως, πονῶ, πονῶ
τόσο πολύ — Δημιουργέ μου!
Ὤ, τ ί μ π ο ρ ε ῖ μιά γενναία καρδιά
σ' ἕνα σῶμα πού λειώνει ἀργά
καί σπαρταρᾶ χωρίς ἐλπίδα;

19

ΕΙΝΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΤΟΥΣ

Οἱ στρατιωτικοί ἀντιμάχονται τήν ΕΥΑ ὅλο καί πιό πολύ. Ὁ ΤΣΕ ἐπισημαίνει τίς ἀποτυχίες καί τίς καταχρήσεις τοῦ καθεστῶτος. Ὁ ΠΕΡΟΝ προσπαθεῖ νά δικαιολογήσει τήν ΕΥΑ, προβάλλοντας τήν ἀρρώστια της.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ
Δεχόμαστε ἐμεῖς — μέ τό ζόρι κι αὐτό —
ἡ κυρά πού ἔχει πάρει τόν Ἀρχηγό
ν' ἀπασχολεῖται στά «κοινά».
Μά τούτη τό παρατραβάει τό σκοινί,
κι ἴδιο «κράτος ἐν κράτει» ἔχει πιά γινεῖ
— κι ἄς ἦταν, ὡς χτές, μιά «κοινή».

Πρέπει νά 'ναι — τό πολύ —
διακόσμηση ἁπλή.
Εἰδεμή, ἄς πάει ξανά
στή σκηνή ἤ στή «δημοσιά».

ΤΣΕ
Τί νέα, Μπουένος Ἄιρες; Τό κράτος μας πού, πρίν λίγα χρόνια, ἦταν δεύτερο σ' ἀποθέματα χρυσαφιοῦ, χρεωκόπησε! Μιά χώρα μέ τεράστια κτηνοτροφία, μοιράζει τώρα τό κρέας μέ δελτίο! Ἡ «Πρένσα», μιά ἀπ' τίς λίγες ἐφημερίδες πού τολμοῦσε ν' ἀντιπολιτεύεται τόν Περόν, φιμώθηκε — ὅπως κι ὅλες οἱ ἄλλες θαρραλέες φωνές! Νά τά νέα ἀπ' τό Μπουένος Ἄιρες! *(Φεύγει)*

(Ὁ ΠΕΡΟΝ μιλάει σέ ὁμάδα ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ)

ΠΕΡΟΝ
Κι ὡστόσο, εἶν' γι' αὐτούς τό μόνο «βιός»,
ἥλιος μέσα στή νύχτα τῆς ζωῆς,
διαμάντι μές στό βοῦρκο κι ἀχτίδα ἀπαντοχῆς.
Ποιός ἔτσι στό λαό μας ἔχει δοθεῖ;
Ποιός ἔτσι ἀπ' αὐτόν ἔχει λατρευτεῖ;

Δέν εἶν' κουρέλι γιά νά τό πετᾶς.
Ἔκανε πράξη, ἐκείνη, τά δικά μας «θά».
Παράδειγμα: (Στίς βδέλλες) στούς «προστάτες» ἔδωσε μιά γερή κλωτσιά.
Κι ἐμεῖς ἄς κάνουμε ἕνα ἤ δύο ἀπό
τά ὅσα ἔχουμε τάξει στό λαό.

Μά τώρα, μοιάζει νά θαμπώνει ἀργά
ἐκείνη ἡ λάμψη της καί ἡ ὁρμή.
Ὅμως ἄς μή βιαστοῦν ν' ἀναγαλλιάσουν οἱ ἐχθροί,
οὔτε ἀπό σᾶς κανένας μή χαρεῖ.
Ὄρθιους μόνο ἐκείνη μᾶς κρατᾶ!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ
Ὄρθιο μόνο ἐκείνη σέ κρατᾶ!

ΠΕΡΟΝ
Δέ μπορεῖς... Θά σοῦ ριχτοῦν σάν τά σκυλιά! Μέ «τίτλους» καί γιορτές αὐτούς δέ θά τούς πείσεις, δέ θά τούς νικήσεις! Μ' ἀκόμα κι ἄν μποροῦσες —

ΕΥΑ
Τί;

ΠΕΡΟΝ
Τό μικρό σου σῶμα τώρα ἀργολυγάει,
ὁ φλογερός παλμός σου πάει πιά
— τό ὕφος μένει — ἀλλά τό γέλιο σου καί ἡ ματιά
δέν ἔχουνε τό φέγγος τό ἀλλοτινό.
Καί βουνό ἄν ἀνεβεῖς, θά 'ναι (πιά) τό στερνό...

ΕΥΑ
Κι ὅμως, μπορῶ — δέν εἶμαι τόσο βαριά.
Πότε πονῶ — πότε πάλι καθόλου.
Μ' αὐτό δέ θά πεῖ
πώς θ' ἀλλάξω σκοπό.
Μέ εἶδες ποτέ
νικημένη;
Καί μήν ξεχνᾶς
πόσα πέρασα ἐγώ,
μά ὄρθια στέκω!
Κι ἄν πονῶ τώρα — μπορεῖ νά 'βγει κι αὐτό σέ καλό σου!

ΠΕΡΟΝ
Σέ καλό μου; Μά δέν τό βλέπεις πώς πεθαίνεις;
Ὤ, τί ἀπαίσια λέξη! Καί βέβαια δέ θά πεθάνεις!

ΕΥΑ
Θά γίνω, τότε, Ἀντιπρόεδρος!

Γιά τό λαό, διπλή θάν' ἡ χαρά,
δυό Περόν τό «στέμμα» νά φοράν!
Γιατί 'μαστε δικό τους γέννημα,
σάρκα τους καί αἷμα τους.
Σέ κάθε σπίτι, πλούσιο ἤ φτωχό,
ξέρουν πώς ἡ Ἀρτζεντίνα εἶμ' ἐγώ!

Ὤ, θά 'μαι σπουδαία Ἀντιπρόεδρος!
(Ἀλλά λυγίζει ἀπ' τόν πόνο)

ΠΕΡΟΝ
Τί μᾶς μένει πιά;
Τί μᾶς μένει πιά;

ΕΥΑ
Ποῦ θά πάω ἐγώ;

ΠΕΡΟΝ
Ξανά μή ρωτᾶς...

22

ΜΟΝΤΑΖ

Τίς τελευταῖες ὧρες τῆς ΕΥΑΣ, εἰκόνες, μορφές κι ἐπεισόδια ἀπ' τή ζωή της περνᾶνε μπρός στά μάτια της, ἐνῶ ἡ λαϊκή ἀγωνία κορυφώνεται.

ΤΣΕ
Εἶχε καί μπρίο — εἶχε καί στύλ!
Τί θέαμα τά πλήθη λαμπρά
πού ὁλόγυρά της οὔρλιαζαν «Εὔα! Εὔα Περόν!»
Μά αὐτά χαθῆκαν...

ΜΑΓΚΑΛΝΤΙ
Εὔα, φυλάξου ἀπ' τό «φώνιο»...

ΕΥΑ
Πήδα τούς ἀστούς! Ἐγώ τούς ἔχω γραμμένους! Θά τούς χορέψω ὅπως δέ χόρεψαν ποτέ! Τοῦ γέρου μου ἡ φαμίλια ἦταν ἀστοί — καί δέ μᾶς ρίξανε οὔτε ματιά...

Μοιάζει τρέλα, μά πιστέψτε με,
δέν ἦρθα ἐπίτηδες γιά σᾶς ἐδῶ.
Σᾶς κρατῶ — καί συγχωρέστε με,
«φόρτωμα» δέ θέλω νά γινῶ
Μά θά 'μαι ἁπλή...

ΠΛΗΘΟΣ
Μιά νέα Ἀρτζεντίνα!
Λαέ, τό κεφάλι ψηλά!
Μιά νέα Ἀρτζεντίνα!
Λαέ, μή φοβᾶσαι ἄλλο τά δεσμά!

ΠΕΡΟΝ
Στ' ἀστέρια πετᾶς — τί νέα, τί λατρευτή,
σωστή ρήγισσα πιά, μέ τόσες χάρες, κι εἶσαι μαζί
μιά «ἱέρεια ἡδονῆς» καί «Παναγιά»...

ΠΛΗΘΟΣ
Santa Evita
Madre des todos los ninos...

ΤΣΕ
Τί χαζός καταντᾶ ὁ λαός!
Χαρεῖτε θρήνους, δέ σᾶς μένει καιρός!
Ἡ «θεά» σας νεκρή, ὁ «θεός» σας λαπάς!
Δέ γυρνάει πιά σέ σᾶς!

ΠΛΗΘΟΣ
...De los tiranizados
De los descamidados
De los trabajadores
De la Argentina

20

ΘΑ ΒΓΟΥΝ ΣΠΑΘΙΑ

Ὁ ΠΕΡΟΝ καί ἡ ΕΥΑ βλέπουν πώς ἡ θέση τους κλονίζεται: ἐκεῖνος ἀρχίζει νά χάνει τόν ἔλεγχο τῆς διακυβέρνησης, ἐκείνη χάνει τίς δυνάμεις της. Ὡστόσο, ἡ ΕΥΑ δέν καταθέτει τά ὅπλα κι ἀποφασίζει νά γίνει Ἀντιπρόεδρος τῆς χώρας.

ΠΕΡΟΝ
Ὅπου νά 'ναι, θά βγοῦν σπαθιά.
Ζοφεροί παντοῦ εἶν' οἱ οἰωνοί,
γιατί ὅλοι διψοῦν κι ὅλοι συνωμοτοῦν
τῆς χώρας νά γινοῦν «νονοί».

ΕΥΑ
Ὅμως πάντα μαζί μας εἶν' ὁ λαός! Λατρεία μοῦ ἔχουν οἱ «ταπεινοί»! Μόνο αὐτοί μᾶς ὕψωσαν πάνω ἐδῶ, ἐνῶ οἱ «γαλονάδες» σου ζητᾶνε νά μᾶς φᾶνε!

ΠΕΡΟΝ
Τό πεζοδρόμιο καί οἱ τελετές δέν φτάνουν γιά νά κρατᾶς τήν Ἀρχή —

ΕΥΑ
Λάθος! Ὁ λαός — ὁ λαός μου —

ΠΕΡΟΝ
Εἶν' ἄστατος ὁ λαός «σου» — εἶν' κοπάδι! Ὅλοι τόν ξεγελᾶνε! Δέ μετράει! Ἡ ἀγάπη του γιά σέναν εἶν' ἀέρας φρέσκος μπρός στούς «γαλονάδες» μου — καί γι' αὐτούς, πολιτικά εἶσαι μηδέν!

ΕΥΑ
Ὥστε εἶμαι μηδέν; Κάν δέν ὑπάρχω; Βγές ἔξω νά τούς τό πεῖς, ὅταν γιά ὅλη τή Γῆ, ἐγώ 'μαι ἡ Ἀρτζεντίνα! *(«Σπάει», μιά στιγμή, ἀπ' τούς πόνους)* Τούς «γαλονάδες» οὔτε ἡ μάνα τους δέν τούς θυμᾶται! Μά θά μέ παραδεχτοῦν σάν θά γινῶ Ἀντιπρόεδρος!

21

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Ἡ ἀντίδραση τῶν ἐχθρῶν της καί, προπάντων, ἡ κατάρρευση τῆς ὑγείας της ἀναγκάζουν τήν ΕΥΑ νά παραιτηθεῖ ἀπ' τίς φιλοδοξίες της γιά τήν Ἀντιπροεδρία.

ΤΣΕ
Ζητάω συγγνώμη, Ἐβίτα, μά ἦρθα νά δῶ
πώς τάχα θά σοῦ φανεῖ
πού βγῆκες χαμένη γιά πρώτη φορά;
Σοῦ φέρνω τό ράδιο — καί σύ, σ' αὐτά, εἶσαι σπαθί!

ΕΥΑ
Δέν ξέρω ἐγώ τό ρόλο πού ζητᾶτε σεῖς.
(Δέ μ' ἔχουνε νικήσει τά σκουλήκια κι ὁ φθόνος τους).
Πονῶ γιά τή χώρα...
Πονῶ πού αὐτό τό σῶμα μ' ἔχει νικήσει.
(Πονῶ γιά τό λαό μου).
(Μά ξέρει πώς δέν τόν ἔχω προδώσει).
(Μιλάει στό μικρόφωνο)

Θέλω νά πῶ σέ ὅλους σας, στό λαό μου,
πώς θά παραιτηθῶ
ἀπ' τούς τίτλους πού μοῦ χαρίσατε σεῖς.
Γιατί μοῦ φτάνει νά 'μαι γώ μονάχα ἡ γυναίκα
πού θά φέρνει τό λαό στήν καρδιά τοῦ Περόν!

Μήν κλαῖς γιά μένα, Ἀρτζεντίνα.
Κοντά σου γιά πάντα θά 'μαι,
μ' ὅλο πού σπάνια
πιά θά μέ βλέπεις.
Εἶμ' ἡ Ἀρτζεντίνα καί πάντα θά 'μαι.

Μήν εἶπα πολλά; Σωπαίνω πιά.
Τά λόγια μου φτωχά,
μά νιώθετε σεῖς
πώς εἶν' ἀληθινά...

23

ΘΡΗΝΟΣ

Ἡ ΕΥΑ ἑτοιμοθάνατη στό κρεβάτι της.

ΕΥΑ
Ἐγώ τόν διάλεξα τό δρόμο,
στή κορφή νά φτάσω ἤ στό γκρεμό.
Νά καῶ λαχταροῦσα σέ τρανή φωτιά,
στό φῶς ν' ἀστράψω ἤ νά χαθῶ.

Θυμήσου καί τί νέα πού ἤμουν!
Δέ μετροῦσαν τά χρόνια κι ὁ καιρός.
Αὐγή δίχως δύση ἔμοιαζε ἡ ζήση
κι ἡ γῆ, γιά μέναν, ἦταν οὐρανός.

Καί τί ὁρμή! Τί φωτιά!
Μά τά φῶτα σβήνουν πιά...

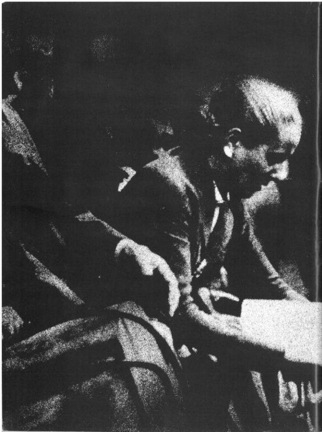
Ὤ λαέ μου... ὦ παιδιά μου...
νιῶστε σεῖς τήν ἐρημιά μου...

(Μόλις πεθαίνει ἡ ΕΥΑ, ἔρχονται οἱ ΒΑΛΣΑΜΩΤΕΣ γιά νά διατηρήσουν τό εὔθραυστο σῶμα της)

ΒΑΛΣΑΜΩΤΕΣ
Σῶμα! Στύλ! Λάμψη!
νά διατηρηθοῦν,
ὅλοι γιά νά τή βλέπουν
καί νά τήν προσκυνοῦν.

ΤΣΕ
Ἔρανος ἔγινε γιά τόν τάφο της — ἕνα μνημεῖο στήν Ἐβίτα. Μόνο ἡ βάση του τέλειωσε — καί ἡ σορός τῆς Ἐβίτα ἐξαφανίστηκε γιά δεκαεφτά χρόνια...

ΤΕΛΟΣ

Ἐκτέλεση Σκηνικῶν:	ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΠΑΝΟΣ
Μηχανικός:	ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΡΥΣΠΟΛΑΚΗΣ
Ἠλεκτρολόγος:	ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἠλεκτρολόγος:	ΤΑΣΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Φροντιστής:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
Χειριστής ἠχητικῶν:	ΝΙΚΟΣ ΔΕΣΠΟΤΙΔΗΣ
Περοῦκες:	Φ. ΚΑΨΑΛΗΣ
Ἀμπιγιέζ - κομμώτρια:	ΝΟΤΑ ΚΟΝΟΠΙΣΗ
Ἐκτέλεση κοστουμιῶν:	ΙΩΑΝΝΑ ΑΛΕΒΙΖΟΥ καί ΦΡΟΣΩ ΤΣΟΥΚΑ
Ἐκτέλεση στρατιωτικῶν στολῶν:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΒΑΙΟΣ

Ἡ ζωγραφική αὐλαία τῆς παράστασης εἶναι ἀπό πίνακα Ἀργεντινοῦ ζωγράφου.

Φωτογραφίες: Studio ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Τά κεντήματα τῶν φορεμάτων εἶναι τοῦ Γιάννη Μαυρογένη

Τό κλειστό κύκλωμα τηλεοράσεως γιά τήν παράσταση εἶναι τῆς **GRUNDIG**

Οἱ σιδερένιες κατασκευές τῶν σκηνικῶν εἶναι τῶν **«ΑΦΟΙ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΙ»**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: PERFECTNES - Φ. Εὐθυμιάτου
ΜΑΚΕΤΤΕΣ: Ρ. Κακουλάκη.

Διεύθυνση - Διαχείριση θεάτρου: ΣΟΦΙΑ ΣΕΜΙΤΕΚΟΛΟΥ

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΙΚΗ

EVITA